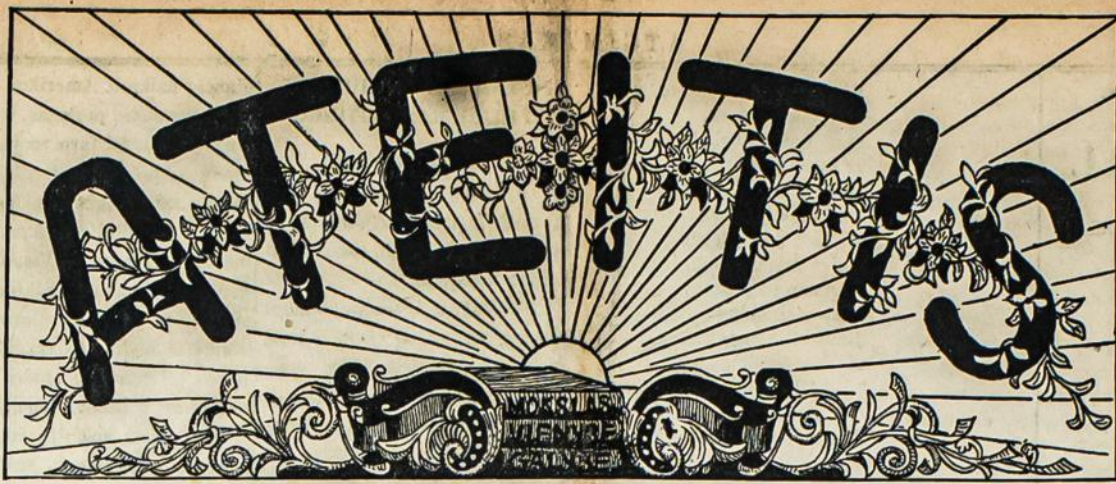

LIETUVIŲ SAVAITRAŠTIS
"ATEITIS"
 Leidžia Ateities Kooperacijos Draugija, Ink., Pėnytiomis, So. Boston, Mass.
 Prenumerata metams:
 Suvienytose Valstijose .. \$2.00
 Kitose viešpatystėse \$2.50
 Prenumerata pusei metų:
 Suvienytose Valstijose .. \$1.00
 Kitose viešpatystėse \$1.25
 Apgarsinimų kainų klauskite laišku. Su visokiais reikalais kreipianties adresuokite:
ATEITIS
 366 Broadway, So. Boston, Mass.

Entered as Second-Class matter January 14, 1914, at the Post Office at Boston, Massachusetts, under the Act of March 3, 1879.

LITHUANIAN WEEKLY
"ATEITIS"
 Published Fridays by Ateitis Co-operative Association, Inc. at So. Boston, Mass.
 Yearly Subscription:
 In the United States \$2.00
 Six months \$1.00
 To Foreign Countries \$2.50
THE BEST ADVERTISING MEDIUM.
 Advertising rates on application. All communications should be addressed:
ATEITIS
 366 Broadway, So. Boston, Mass.

No. 52

South Boston, Mass., Gruodžio (Dec.) 28 d. 1917 m.

Metai IV.

MUSŲ SKAITYTOJAMS, KORESPONDENTAMS IR BENDRARABIAMS, DRAUGAMS RĖMĖJAMS IR VISIEMS LINKIME LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ.

REDAKCIJA IR ADM.

Laiškas iš Rusijos.

Ar Valstybės Duma vadovavo revoliucijoje.

True translation filed with the postmaster at Boston, Mass. on Dec. 27 as required by the Act of October 6, 1917.

Kareivijon patekęs kokiais tai stebuklais ilgą laiką baldausi Azijos tyruose — čia ir sužinojau revoliucijos pradžią, čia praleidau visas manifestacijas, visą tą "raudonojo upo" laikotarpį, kuomet jau visiems įgriso manifestuoti ir klausyti kartais suvisu neteisinių kalbų. Gyvenau Skobeliovo mieste (Ferganoje). Dar ir dabar atsimenu, kuomet kovo 2 dieną prisiejo dežuruoti "karaluose." Man buvo žinia, kad kokie tai gandai apie sukilimą, kad yra telegramų, kad kažkodel tai neskelbia. Vėlybu vakaru buvo sukvietas pas gubernatorių pasitarimas ir galop nutarė viską paskelbti. Paskui sužinota daugiau, nes jau atėjo laikraščiai. Beskaitant rodėsi, kad didžiausią rolę turėjo suvaidinti V. Duma, ar tai taip buvo suredaguota telegramos, ar persitātė nesenas josios išvaikymas. Dar ir dabar veikia laikinas V. Dumos komitetas, tarytum nurodydamas didį josios pasidarbavimą. Manau, kad ne aš vienas taip galvoju. Ir dabar suvirš pusmečio praslinkus tosios dienos nuslinko istorijos praeitin. Rusija tuo trumpu laiku tiek daug pergyveno, tiek buvo naujumu, kad revoliucijos pradžia išrodo tokis tolymans.

Man norėjosi sugaudyti kokia gi buvo V. Dumos rolė toje revoliucijoje, nes plačiai pasklydęs ir tvirtai laikosi "padavimas," kad revoliucijos vadovavime buvo Miliukov, Rodzianko ir savo autoritetingu nulemė josios likimą.

Kiekvienas pasakys, kad bado sukilimas priedė iki revoliucijai. Jis prasidėjo

betvarkiai, bet vėliaus pasinaudojo revoliuciniai gaivalai, kad pridavus politinę spalvą — sujudo kareiviai, darbininkai. Valstybės Dumos atstovai pats buvo betvarkėje, nežinojo kas daryti, nes liberalai nepanorės radikalių permainų, o kairiausieji jų kadėtai savo programoje ganėdinos konstitucija. Visą aprašo Rygos atstovas Mansyrev.

Istorinis V. Dumos posėdis. Rodzianko praneša kas daryti, kuomet paleista Duma, mieste suirutė. Jis siuntęs carui net dvi telegramas, bet nesulaukęs atsako. Prabyla Nekrasov — reikalinga diktatura, gi diktatoriumi turėtų būti kokis nors populiarus generolas: Polivanov ar Monikovskij. Svarbiausia kalba gali būti Miliukovo tojo vyriausiojo kadetų liderio. Bet jis atranda, kad dar nėra diktatūros sąlygų. Nepasisekime norėdamas nepapulti Miliukov sako, kad V. D. yra tik įstatymdarystos įstaiiga ir negali paimti administratyvės valdžios. Tai būtų nekonstitucinis žingsnis ir griauņas visas parlamentares tradicijas. Apart to Miliukovui neaišku kokiais lozungais besivaduoja gatvėse minios, ar didi jų spēka ir ar turi valdžia užtekinai kareivijos, kad tą viską numalšinus.

Tai va, kaip V. Duma "prisidėjo" prie revoliucijos. Tik kuomet į vakarą prie josios atėjo kareivių ir darbininkų atstovai ir nurodė visą stovį, ji "sutiko vadovauti." Tai ir visa gyvuojanti legenda, trumpai tarus ištariame: eikime, kuomet prašo. Ir V. Duma ėjo, bet ne vadovaudama, o lėtai slinkdamą užpakalyje visų atsitikimų.

Vyt. Steponaitis.

Arys 10-IX-17.
SKAITYKITE ir PLATINKITE "ATEITĮ."

Didžiosios Idejos Gimimas.

M. Rutinas.

Tukstantis devyni šimtai aštuonioliktas kartas žemė pradeda sukintis apie saulę, kaip gimė pasauliui DIDŽIOJI IDEJA.

Gimė ji, kaip ir pridera gimti Didžioms Idejoms, prastoje Betlejaus stanelėje, — ir Palestinos piemens buvo pirmieji jos priėmėjai ir išpažintojai. Gimė ji pavidale Dieviško Kudikio, kuris tuojau susilaukė ir šios žemės galingųjų persekiojimo ir bėgo su savo Tėvu ir Motina į svietimas žemes ir tik, kada paaugo ir sustiprėjo, ir perėjo persekiojimas, sugrįžo į savo gimtąją žemę.

Jaunutėlaitė ta Ideja pasirodė tarp knyginių knių ir kunigų, bet jie tik stebėjosi jos išmintimi, o jos nepriėmė.

Tuomet Ideja išėjo ten, kur širdis paprastos, bet padorios: tarp Genesareto žvejų ir ten pavidale gražios žmogystos — Dievo Sunaus, platinosi.

Paskui išėjo į dykynes, keltavo su keleiviais, buvo gundyta pikto, buvo mėginta gyvenime, bet ji išlaikė visa ir vis platinosi ir platinosi tolyn.

Platindamos darė stebuklus: kėlė numirusius širdyje, gydė ligonius, sotino alkanus, malšino audras, keitė vandenį į vyną, atvedė į gerą kelią paklydusius, išvarė iš bažnyčios prekiaujančius dora.

Ir rinko aplink save apaštalus, minias ir ėjo iš miestelio į miestelį.

Pirmiau žmonės, nepaisę Idejos, dabar pradėjo miniomis ją pasitikti ir džiaugsmingai ją sveikinti "Hosana! Hosana!" berdami gėlių po kojų.

Įėjo Didė Ideja ir į pačią Palestiną širdį — į Jeruzolio miestą, kuriame tik knygynikai pirmiau stebėjosi jos išmintimi, ir čia atrado sekėjų.

Subruzo tuomet šio svieto galingieji ir liepė pagauti Dieviškąją Ideją Nešėją ir į kalėjime kankino, ir plakė, ir spaudė į veidą ir teisė ir, pagaliai, liepė nukryžiuoti drauge su vagiais ir žmogžudžiais.

Bet ar galima buvo nukryžiuoti Didė Ideja? Į trečią dieną Ji kėlėsi iš numirusių, pasirodė po Judejos kalnus, pasirodė slaptuose susirinkimuose, surišo visus išpažintojus Dvasia šventa ir jie išėjo į Anatoliją, į Graikiją, į Romą ir išnešė Didžiąją Ideją.

Ir ten pradėjo daryti stebuklus, ir užtat ir ten ją ir žvėrimis draskė ir žudė visais senovės budais ir turėjo Ideja pasislėpti katakombose, ir vis tik išliko, nes nakties tamsumoje ji ėjo į žmones, uždegdavo jų širdį ir protą nauja šviesa ir išpažintojų skaičius augo ir augo.

Atėjo, pagaliai, valanda, kada ir svieto galingieji nulenkė galvą prieš Ideją ir patys pasidarė jos išpažintojai.

Ir Ideja pasklėjo po visą pasaulį — sušvito visai žmonijai nauja šviesa.

Ir žmonija garbina kasmet Didžios Idejos Gimimą mažoje Palestinos žemėje Kalėdų švente, kuomet žemė išnaujo pradeda savo kelionę aplink saulę.

KURSO TARYBA.

Pirmą kartą rugsėjo 18 d. susirinkęs Kurso Seimas savo iškelmingam posėdyje Mintaujos rumuose rugs. 21 d. nutarė praplatinti atstovybę ir nusiuntė Bavarijos princui Leopoldui tokį raštą.

Kurso Seimo raštas Vyriausiajam Rytų Vadui.

Jo Karališkai Didenybei Vyriausiajam Rytų Vadui general-feldmaršalui Bavarijos princui Leopoldui tariame ačiu, kad mums buvo duota progos pasitarti del mūsų krašto ateities, susirinkus Seiman visų Kurso gyventojų atstovams.

Primena tą Didžią Ideją žmonijai išnaujo. Bet žmonija? "MYLĖK SAVO ARTIMĄ KAIP PATSAI SAVE!" skamba bažnyčiose, mokyklose, paraisuose!

O ar išpažįsta žmonės tą Didžią Ideją? Taip išpažįsta, bet tik savo liežuviu — nešiojasi ją galvose, bet neturi jos širdyse, neturi jausmuose!

Kada, kada, bet šiandien, kuomet milijonai jaunų gyvasčių žudoma vardan tautų egoizmo, vardan noro vieniems tik apsižėbti žemės turtus, o su kitais kaip bus, tegul buva, kad nors jie ir bado pastiptų — tai labiausia užmiršta. Didė Ideja: "MYLĖK SAVO ARTIMĄ KAIP PATSAI SAVE."

Užmiršo šiandien tą ideją pasaulio galingieji, užmiršo paprastieji, užmiršo mažukai, užmiršo net ir tos Idejos mokytojai-kunigai.

Visi įsitraukė į politiką, tai yra į Artimo skandinimą ir apgavimą, visi trokšta valdžios, visi trokšta sau, — savo tautai, laimėti ką-nors, o kitus žmones, savo Artimus padarė priešais!

Žmonijos akis pasriuvo keršto krauju ir nėra vietos ir ramybės ant žemės žmonėms geros valios: kas skelbia didesnį kerštą prieš žmones brolius, tas šiandien vyresnis, kas daugiau tų brolių nužudo, tas stipresnis!

Užtemo Didžioji Ideja ir reikia pranašo, kuris vėl ją žmonijai išneštų prieš akis ir primintų ją, taip kaip paskelbė pasauliui Dieviškas Betlejos Kudikėlis: "MYLĖK SAVO ARTIMĄ KAIP PATSAI SAVE!"

Kiek tuose žodžiuose gilios prasmės. Pridėkime tuos žodžius gyvenime kiekviename savo pasielgime ir žingsnyje — ir visi "prakeikti klausimai" bus išristi.

Prisiminkime visuomet tuos Didžius žodžius: "MYLĖK SAVO ARTIMĄ KAIP PATSAI SAVE" ir išnyks pasaulyje neturtas — skurdas ir vargas visose šalyse, visose tautose, žmonės visų rasių ir tautų susitaikins tarpu savės ir bus Artimai, Broliai — Vieno Dievo Vaikai!

Pasaulis tiek didelis, tiek platus, tiek stebulingai gausus, kad užteks jame pragyvenimo tukstančiui kartų daugiau žmonių, negu jų šiandien yra ir visi bus sotūs ir apsilvilę, jei tik įsigyvens Didė Ideja "MYLĖK SAVO ARTIMĄ KAIP PATSAI SAVE."

Bet tie skirtumai, Velnio-Keršto ir Pavydo padaryti, sudarė luomus, sudarė didžiūnus ir mažukus, sudarė tamsius ir šviesius, sudarė valstybes ir žmones vietoje mylėjus savo artimą nenekenčia jo, nepasitiki juo, pavydi jam!

Šiandien, kuomet netoli dviejų tukstančių metų sužibo ta didė Ideja, ją reikia labiau prisiminti, negu kitados!

Ei, jūs kunigai, farizejai ir auklėtojai mokytojai, prakalbininkai, rašytojai, visuomenės taisytojai prisiminkite Didžią Ideją! — patys "Mylėkite savo Artimą kaip Patsai Save" ir skelbkite minioms visur ir visuomet "Mylėk savo Artimą kaip Patsai Save!"

O tuokart "Ramybė žmonėms Visoje Žemėje" tikrai įsiviešpataus!

Mes, atstovaudami Kurso gyventojams, meldžiame Jo didenybės vokiečių kaizerio ir galingosios vokiečių valstybės apsaugos ir gynimo. Visiškai įsitikėdami įteikiame savo likimą Jo Didenybės ir jo paskirtosios valdžios rancosna. Mes norime kartu su ja jau dabar dirbti atstatant Kuršą. Prašome leisti iš mūsų tarpo iš visų luomų ir užsiėmimo išrinktajai Tarybai kartu darbuotis, atnaujinant istorinį krašto sutvarkymą ir valdymą mūsų mylimos tėvynės gerovei.

Lai Dievas laimina ir gina Jo Didenybę vokiečių kaizerį ir galingą vokiečių valstybę.

Kurso valdžios viršininko, Rittmeisterio von Grossler atsakymas.

"Didžiai gerbiami ponai! Jusų raštą, rugsėjo 18 d. rašytą, aš tuojau įteikiu ponui Vyriausiajam Rytų Vadui Jo Karališkai Didybei Bavarijos princui Leopoldui. Jo Karališkoji Didenybė teiksias duoti Tamstoms šitokį atsakymą:

Karas sunkiai ištiko Kuršą. Bet matant jo kultūros ir ukio pajiegas, galima tikėtis greitai laiku pasiseksiant kitados žydėjusią valstybinę butį vėl atstatyti naujais stipriais pamatais. Jau atėjo tam laikas.

Kartu su krašto gyventojais

ruošiamės Kurso valstibinę butį atnaujinti.

Tuo tikslu, jums pasiulius, bus pašaukta šalies Taryba, kuri sekama istoriniu Kurso plėtojimusi ir vadovaujant karo valdžios viršininkui, aptars pamatus busimos Kurso valstybės, ir jos valdymo dėsnius.

Liuosas Kurso plėtojimas, vaduojantis teisybės pamatais santykiyje su visais krašto gyventojais — tai darbo tikslas.

Jo Didenybė vokiečių kaizeris ir karalius, kuriam pranešta apie jusų raštą, siuncia Kuršui ir jo Seimui maloningąjį pasveikinimą ir linki palaimos darbui del krašto gerovės."

"L. Aidas."

BOSTONIEČIAI TIK PASIRUSINO IR \$129.00 NEPRIG. FONDUI.

Bostoniečiai tikisi aplenkėti visas kolonijas. Jie žada sudėti \$1,000.00 per vieną mėnesį. Valio, bostoniečiai!

Taip netik kalba, bet ir daro. Tik vos pasirusino ir tuoj per dvi dieni \$129.00 surinko. Praeitą nedeldienį S. L. Sv. Kazimiero dr-ja paaukavo \$100.00 L.N.F. ir nei vieno nebuvo priešingo. Daugelis narių pažadėjo tuoj po \$10.00 įmokėti. Visi dabar Bostone mato begalo svarbų reikalą šelpiti Nepriugulmybės fondą.

Praeitam "Ateities" num. buvo \$12.00
 J. Boly 10.00
 J. Kazmauskas 5.00
 J. Baniulis 2.00
 Sus. Liet. Šv. Kaz. 100.00

Išviso \$129.00

K. Jurgelionas.

KONCERTAS "GABIJOS"

Gruodžio 31 d. Lietuvi salėje, E ir Silver gatvi kampas, 7:30 val. vakai prasidės puikus Naujų Metų patikimo koncertas. Pertraukoje koncerto bus šokiai ir tėsias ligi 1-mai valandai nakties, tat nepraleiskite progis.

Rengėjai.

"GABIJOS" SUSIRINKIMAS.

Dramos ir Muzikos Draugijos "Gabijos" mėnesinis susirinkimas bus gruodžio 27 d. 1917 m., 7:30 val. vakare, L. Labd. D-jos svetainėje, So. Boston, Mass.

Malonėkite visi nariai ir narės sueti kuoskaitlingiausiais ir atsivesti savo draugus ir drauges prirašyti prie mūsų d-jos.

J. M. Pečiulis

A. Iešmanta.

Nauji Metai.

(Apymėlsva nakties šviesa. Varpas muša dvyliką).

Lietuvos Istorija: Ir vėl mano knygos, Štai, baigiamas lapas... Įsako praamžinas Laikas* nun tašką statyti: tad baigsiu aš mintį... (Rašo).

Balsai: Tu vis dar belaisvė, Vergų tu tėvynė; tu laivas be irklo ir vairo banguojančiam amžių Rėdos [vandenyje].

Seni Metai: Aš baigiau savo — turiu jau išeiti.

Antri balsai: Išeikie, išeiكية negrįžkie.

(Lietuvos Istorija tuom tarpu, lyg verždama knygos lapą, dar perskaito, pertikrindama užrašus).

Seni Metai: Be reikalo varot: išeisiu, — negrįšiu. Toks mūsų likimas, beverčiant Jai lapą.

Antri balsai: Išeikie, išeiكية — išeiكية negrįžkie. Nenorim tavęs ir tavo grandinių, kur pančioja mūsų gyvenimo jėga, kur verčia mus buti vergais kitų noro.

Laiko balsas: Nutilkit! (Tyliau).

Antri balsai: Vergais kitų noro...

Laiko balsas: Nešaukit! Ne jis jums tą duoda, ne jo tasai darbas. Pažvelgkit į save... (Dar tyliau, aidingai).

Antri balsai: Vergais kitų noro...

Laiko balsas: Taip, žvelgkit į save, ... į savąją širdį — čia rasit, kas kaltas, keno tatai veiksmas.

Antri balsai: Vergais kitų noro...
Seni Metai: Visuomet taip esti.

Man einant ant žemės, Kalbėjo, kaip vienas, visi nuo jos grįžę: "Nueisi, išgirsi — Vos metus išbuves, Sugrįši išvytas. Ko patys negali, kuo pats nusikalte — to lauks jie iš tavęs, tuom tave jie kaltis."

Laiko balso aidas: Taip, žvelgkit į save, į savąją širdį — čia rasit, kas kaltas, keno tatai veiksmas,

Balsai: Tu vis dar belaisvė, vergų tu tėvynė; tu laivas be irklo ir vairo banguojančiam amžių Rėdos [vandenyje].

(Varpas muša paskutinį kartą. Seni Metai išeina. Lietuvos Istorija perverčia lapą. Staiga stiprai nušvinta).

Nauji Metai: Hi, hi, hi, hi, hi, hi...
Balsai: Laisvės, laisvės trokštam!

Nauji Metai: Hi, hi, hi, hi, hi, hi...

Balsai: Laisvės!
(Tikrai, jie juokingi).

Nauji Metai: Hi, hi, hi, hi, hi, hi... Galvos žilos, pilkos; į kupras susilenkę; nosis kiša, kiša vis artyn į mane;

kits už kito kalba: "Neikie," sako "neikie." Tikrai, jie juokingi: Hi, hi, hi, hi, hi, hi...

Kaip aš neisiu šičion: čia jauku ir gera. Štai ugnelė tyvka. Ir močiutė sėdi... Kha, kha...

(Tyl, skaito). Aš prie jos prieisiu. Galva prisiglausiu. Ji mane paglostys; saką stebuklingą jinai man paporį... Aš klausysiu... (Prieina prie Lietuvos Istorijos). Mano tu močiute...

Balsai: Laisvės, laisvės trokštam!
(Nauji Metai atsitraukia).

Nauji Metai: O gal tiesą sakė?

Lietuvos Istorija: Eikie še žiurėkie.
(Rašo).

Laiko balsas: Tukstantis devyni šimtai aštuonioliktieji metai.

Lietuvos Istorija: Tavo tatai vardas. Taip, tu naujas žingsnis mano amžių kelio.

Nauji Metai: Kaip tai tavo žingsnis?!

Lietuvos Istorija: Mano amžių žingsnis: skaitmens jo nereikia. Siuntė tave Laikas pas mane ateiti. Bet neilgai busi čion drauge su manim.

Nauji Metai: Tai jie tiesą sakė.

Lietuvos Istorija: Greitai augsi, sėsi, ir seni išeisi.

Nauji Metai: Tikrai tiesą sakė.
(Rausvai nušvinta).

Lietuvos Istorija ir **Laiko balsas:** Tu likimo sfinksas, kurio žodžio laukia.

Balsai: Laisvės, laisvės trokštam!
(Raudona šviesa).

Nauji Metai: Ašai tavo žingsnis. Tvirtas, rimtas žingsnis. Aš tavo sfinksas — užkerėtas sfinksas. Dar žinau ko siūstas, Ir ko seniai juokės.

Balsai: Laisvės trokštam, laisvės!

Nauji Metai: Neturiu aš laisvės krepšio, kad ją jums galėčiau duoti. Ją jus patys rasti turit... Jei tik norit, vesiu

Balsai: Norim!

Nauji Metai: jus ant tų viršunių,

Balsai: Veskie;

Nauji Metai: iš kur jus regėsit

Balsai: Veskie mus ant tų viršunių!

Nauji Metai: tekant laisvės saulė!

Balsai: Norim.

Nauji Metai: Todėl drąsiai ženkim!!

Iš "Nauj. Liet."

J. Baniulis.

LIUDNAI ŠVILPIA VEJAS. Smarkiai, liudnai švilpia vėjas, Piktas duksta po laukus! Kaip paleistas piktadėjas Lekia į plačius miškus!

Ir nulužo žalias beržas, Graudžių ašarų krovėjas. Ir išvirto gluosnis genas — Puikių pasakų tvėrėjas...

Kur pavasaris atėjęs Savo deimantus paskleis? Nėra beržo žalių lapų — Tai tolyn jisai nueis.

Ir atlėkusi gegutė Gražių pasakų neseks. Nėra seno žalio gluosnio — Pasakos kitiems pateks.

NUTARIMAI IŠ PHILADELPHIJOS MASS MITINGO.

Rezoliucija pirma.

Kadangi daugelis lietuvių, paimtų į Amerikos kariuomenę nemoka tinkamai susikalbėti anglų kalba; ir

Kadangi daugelis jų po karei sugrįž netikusiais prie darbo, arba žus mušių laukuose paliekant neaprupintas šeimynas. — nasles ir našloičius, — ir nenokės ar negaus išrupinti iš vadžios padėjimo pašelpo;

Kadangi kariškame fronte mūsų kareiviai reikalauja daugelio tokių dalykų, kurių valdžia neaprupins pakaktinai skaičiuje, k. a. tabakas, cigaretai, saldumynai, pirštinės ir tt.

Tad susirinkimas vienbalsiai pripažįsta reikalingu, kad Amerikos lietuvių visuomenė organizuotu būdu paimtų į savo rankas mūsų kareivių ir šeimynų globojimą; kad kiekvienoje lietuvių kolonijoje būtų padaryti sąrašai paimtų į kariuomenę lietuvių, kad ištirtas kareivių šeimyninis padėjimas ir kad viešose mūsų įstaigose būtų iškabintos karinės tarnybos vėliavos (service flags);

Toliau, akd mūsų kareivių reikalų aprūpinimui būtų visur organizuojama aukų rinkimas; Pagaliaus, kad kiekvienoje mūsų kolonijoje lietuvių organizuotų Raudonojo Kryžiaus skyrius, kur galėtų gaminti mūsų kareiviams šiltus drabužius.

Rezoliucija antra.

Kad tinkamai suorganizuoti ant vietos, Philadelphiaj, mūsų kareivių ir jų šeimynų globojimo darbą, susirinkimas vienbalsiai nutarė sutverti vietos lietuvių komitetą, vardu "Richmondo Lietuvių Komitetą," sekančiu būdu: penki nariai renkami šiame susirinkime, gi prie jų prisideda iš kiekvienos vietinės draugijos po du delegatu ir visi drauge sudaro vietinį komitetą, kuriam susirinkimas ir paveda rūpintis visais vietinių lietuvių viešais reikalais.

Rezoliucija trečia.

Kadangi mūsų kareiviai Amerikos kariuomenėje lieja savo kraują už tautų liuositybę ir kadangi, kaip lietuviams, rupi jiems visų pirmiausia lietuvių tautos liuositybė, — tad susirinkimas vienbalsiai reikalauja lietuvių tautai liuositybės ir Lietuvai nepriugulmybės, protestuoja prieš vokiečių prijungimą Lietuvos, kaip provincijos, prie Vokietijos ir kreipiasi prie Suv. Valstijų prezidento Woodrow Wilsono, kaip pavergtųjų tautų užtarėjo, kad busiančios taikos kongrese užtartų Lietuvos reikalus ir išrupintų lietuviams kongrese atstovybę.

Rezoliucija ketvirta.

Akyvaizdoje svarbumo valandos, susirinkimas atranda butinai reikalingu, kad visi Amerikos lietuvių, nežiurint srovių, ir partijų skirtingumo, organizuotai veiktų lietuvių tautos naudai ir tam tikslui sudarytų Amerikoje Lietuvių Augščiausią Tarybą, pamatuotą visų srovių lygybe, kuri tokiu būdu galėtų kalbėti ir veikti visų Amerikos lietuvių vardu.

Rezoliucija penkta.

Akyvaizdoje begaliniai nelėmtų srovių ginčų ir vaidų, bai-

giančių naikinti Amerikos lietuvių visuomenės pajėgas, ir kludančių sudaryti tarp srovinę Amerikos Lietuvių Augščiausią Tarybą, susirinkimas pripažįsta butinai reikalingu sušaukti Amerikos Lietuvių Visuotinąjį Seimą, kuriame pasiaiškintų, išsirištų ir užsibaigtų sroviniai vaidai ir įvyktų srovių susitakimas. Užgriant, todėl, Rochesterio ir Binhamtono, N. Y. ir kitų mūsų kolonijų sumanymus ir reikalavimus, susirinkimas vienbalsiai reikalauja kuogreičiausiai sušaukti Amerikos Lietuvių Visuotinąjį Seimą, pritariant visų mūsų srovių augščiausiom politiškom įstaigom bendrai išdirbti tam tikslui tinkamas taisykles. Gi tam neįvykus, pasiulo atskirų kolonijų komitetam (bent nuo dešimties kolonijų) susižinoti tame reikale tarpe savęs ir bendrai atlikti prirengiamąjį Visuotinojo Seimo darbą.

Rezoliucija šešta.

Kadangi liuso tautinio gyvenimo užtikrinimui butinai reikalingas Tautos Išdas, kuris savo pinigais galėtų ginti mūsų žmonių reikalus, remti mūsų visuomenines ir kulturines įstaigas, palaikyti mūsų tautiniai politinį savistovumą, — tad susirinkimas vienbalsiai užgria tautinės mezliavos sumanymą, sulyg kuriuo kiekvienas lietuvis priima sau už pareigą mokėti nuo savo uždarbio į Tautos Išdą tam tikrą mokesį. Toliau, mezliavos, arba Tautinio mokesčio sutvarkymą ir įvedimą, susirinkimas paveda Visuotinajam Seimui, gi medžiagos tam tikslui prirengimą — vietiniam Richmondo Lietuvių Komitetui.

Korespondentas.

Daugiau Dirbkim!

Mažai randasi mūsų brolių ir sesučių lietuvių, kurie dirbtų tikrą tautos darbą. Mažai kam ateina mintis apie mūsų brangią Lietuvą jau prieš nuteriotą ir nori išplėsti iš mūsų krutių tautą brangę ir šventą tautiško idėja.

Mūsų priešai: vokiečiai, rusai ir lenkai. Bėtie priešai yra svetimi. Mes turime daug aršesnius priešus savus. Kunigija turi dar po savo juodu skvernu pavergus daug mūsų brolių ir sesučių ir laiko prispaudę savo nagais. Mūsų užduotis dirbti ir nesigailėti pasišventimo tam prakilniam, Lietuvių tautos darbui. Reikia paliuosuoti mūsų brolius, kuriuos kunigija dar šiandien muštavoja. Kada mūsų broliai ir sesutės pažis tiesą, tada galėsime dirbti visi išvien ir mes tuomet atsieksime savo brangų idealą. Dabar mums tik lieka dirbti ir dirbti nenusiminant!

Pakol kunigija turės po savo juodu skvernu mūsų brolius, tol pas mus nebus vienybės! Ir mes dabar turime dirbti beavangos, kad tuos mūsų priešus, tuos Rymo penėtojus sukludžius. Kunigija nori pavergti mūsų tautą Rymui. Jie mus turtus čia Amerikoje airiams atiduoda, o ten atiduod Vatikalui. Tat turime žiurėti, kad to neatsitiktų.

Broliai, pagalvoikme, kur mes esame. Ne savo keliu neikime, eikime tuo, kuriuo priešime prie mūsų tautos laisvės ir gerovės. Tat dirbkime visi!

Pranas Žilaitis.

Prie mūsų Spaudos Klausimo.

Dėdami šį gerb. mūsų bendradarbio iš Europos Amuro raštą nenorime sukelti naujai ginčus, bet norime tuomi nurodyti, kad ne tik Amerikos žmonės nesipriešina N.A.A.A.L.T.S. ir T.M.D. apskričių savarankiam darbavimuisi ir tam reikalui priitaria, kad būtų pasirinktas ir ant vietos organas, bet su šiuo išgirsite ką sako toli nuo mūsų gyvenimo stovį žmonės, kurie turi gana paviršutinį mūsų gyvenimo pažinimą (vien iš laikraščių) ir kaip jie žiuri į N. Anglijos sandariečių pastelgimą. Taigi nors jau ir laikome dalyką užbaigtu, bet paryžiniui duodame vietos, kadangi tuomi nurodyti mūsų tulų politikierių (laimė mūsų, kad jau galime pasakyti, buvusių vadovų) netolymo matymą dalyko.

Red.

GYVENIMO KLAUSIMAL

Butų neišmintinga manyti, kad vien tik svetimų tautų tarpe blogas viešpatauja. Blogas yra užtenkamai ir lietuviuose, nors skaitmuo lietuvių nedidelis palyginant su kitomis tautomis. Reikia tik pavartyti amerikiečių laikraščius, tai kituose nieko kito nerasi, kaip tik privatus išsikolijimus. Ir jie gal mane, kad tie bobiški pamokslai nėra kiek nors naudos skaitytojui, kuris apsišluostęs prakaitą nėra kapšiuoką pinigų, kad gauti tą supelėjusį popierio smotą.

Kita syki, pamanai, kad tie mūsų vyrai pradeda suaugti ir viskas eina progreso keliu. Tik štai pasimašo kokis nenuorama "anarchistas," ir tuo suardo ramybę ir tuomet turi nors ausia užsikimšti — vieni kalba, o kiti zalatija, lyg išrodytų esą pirmos rušies amatininkai. Ir vis tai daro, kaip jie visi sakos, del labo visuomenės, nors butų kitų iš jų mintis ir darbai kaip tik prieš visuomenę.

Kad nerašyti ilgo straipsnio, tai aš pavyzdžiui galiu pertikrinti ir dviem-trim žodžiais, pasinaudodams paskutiniaus nuotikiškais kas link nutarimų Naujosios Anglijos apskričių: Tėvynės Mylėtojų Draugijos ir Amerikos Lietuvių Tautinės Sandarros. Šių dviejų draugijų apskritys pasirinko už organą "Atėitį." Ir kas čia blogo, kad visuomeniškų organizacijų dalyje apsirinko sau už organą taipgi visuomenišką laikraštį "Atėitį?" Tik pagirti reikėjo ir kitiem pasekti tais progreso keliais. Bet draugai J. Sirvydas ir P. Norkus, tų organizacijų nariai ir viršininkai, pasirodė priešingi, ir net išsireikė, kad Naujosios Anglijos apskritys ardas vienybė, kada šis kaip tik eina prie vienybės. Ar tai galima nutylėti prieš panašius žygius, kada mes esame kaip tik tam, kad pastebėti blogas ydas žmonių? Ir aš, darba veis veik po ēvisus geresnius lietuvių laikraščius ir įvairių pakraipų ir įvairių spalvų, tai širdingai protestuoju, kad draugai J. Sirvydas ir P. Norkus nors ant tolesnio laiko nebeapsišvęstų panašioms polemikoms ir neverstų "Atėitį" į pusbernių laikraštį, kokių jau gana yra tarpe lietuvių laikraščių.

Kas supranta, kas brangina visuomenės dalykus, tie turi dirbti ir apginti juos.

Amuras.

Pagarbintas žmogus, kuris valandoje mirties taip nekaltas ir nesuteptas, kaip dienoje gimimo.

Amuras.

Pagarbintas žmogus, kuris valandoje mirties taip nekaltas ir nesuteptas, kaip dienoje gimimo.

Amuras.

Pagarbintas žmogus, kuris valandoje mirties taip nekaltas ir nesuteptas, kaip dienoje gimimo.

Amuras.

Pagarbintas žmogus, kuris valandoje mirties taip nekaltas ir nesuteptas, kaip dienoje gimimo.

Amuras.

Pranas Pakuršietis. KALEDOMS EINANT.

Kiek laimės, kiek džiaugsmo Kalėdoms ateinant!... Kiek meilės, kuklumo Prie stalo susėdus Kučių vakare, pirkioj, Kur eglė papuošta Ir skani vakarienė Matutės priruošta, padėta. Ir pirkioj tik šnekas, Ir džiaugsmas gyvas Svečių ir švenčių vaišės Prabėga kaimynų draugioj Prakilniai ir baigias vėlai išryčiaus.

Kalėdų — gi vėl rytą Girdėt varpus skambinant Ir šaukiant prie maldos, kad Gimimą naujos Idejos patikti. Linksmų žmonių buriai, Kaip mato akis tolaregė, Jau rankas skubotai Į bendrą didelį burį. Kaimynas kaimyna sveikin maloniai Nors piktį žurejo lig toliai: — Vaidai, mūs, kaimyne, Tenyksta su senuoju metu ir Gyvenimą naują pradėkim meiliai!" Kaip linksmu matyti Visur meilė valdant.

Visi tam pokylyj ką valgė Ir linksmai šnekėjo, Tik jautė jie laimę, Jaunystės karščių degė, O pikto nei viens neregėjo. Bet laikas naują ateitį kala Ir metai prabėgo... Kalėdų mes švenstį suėjom. Ne tie draugai iškart matyti: Jau nūr čia močiutės sengalvėlės Nei eglės žalutėlės.

Kur stalas ir sienas? Kur valgis puikiausias? Draugai, mano brangūs, Kur musų meilė artimiausia, Kur tikslai žurejo kilčiaus? Ir balsas duslus šnekos senuolio Lyg atsaką parneša jaunuoliui. Jau tikslas žmonijos šiandiena Ten, ant laukų tyrųjū, Kur klote priklotą Daug sunų garsijųjū. Močiutė žilgalvėlė Ten žieško sunelio, Eglėlė spygliuotėlė Dabina tenai kapelį, Ir meilę draugai te palydėjo Ir draugui vainiko vieton, Sulaužytą kardą, seną šaudyklę Ant kapo padėjo, — Tai dovana jam Kalėdinė, Nebspindi jau Kalėdų Aušrinė.

Marčius Rutinas. PRAEITIES AIDAS.

Kuomet aš žiuriu į jaunus, linksmas, šnekučiuojančias poras, matau laimingas, ramias akis, manyje sukyla ilgos, ilgos eilės praeties atminimų.

Prieš mane stoja mano įvairios, audringos jaunystės paveikslai ir vieni džiaugsmu, spinduliuota malone glosto mano širdį kiti spaudžia ją begalinis skausmu ir nuliudimu.

Diedele juoda dėmė stovi mano nelaimingos meilės istorija. Šiandien, aš, nutilęs ir nurimęs po visų praėjusių audrų, atsižvelgiu atgal ir matau save su tokiu įnirtimu kovojančiu su savo artimaisiais dėl tokių mažmožių, del menkučių kasdieninių reikalų, — matau save blogų scenų artistu ir man ir piktai ir gailai ir juokinga už save daros, bet šiandien aš pasitraukiau nuo scenos ir nuo veikimo joje — aš šiandien tik žiuovas. aš šiandien tik tēmijų kitų gyvenimą, bet jame nedalyvauju...

Dar kartas vilioja ir šaukia mane gyvenimas su savo kariomis, bet aš laikaisi prieš tą masinantį šauksmą, aš atimu nuo savęs malonumą vardan savo ramybės. Ir aš ramus. Mano ramumas, kaip uola, augštai iškėlus galvą, žiuri, kaip siaučia gyvenimo bangos ir kaip audrose jos įbingusios sudužta pas jos kojas. Praeties aidai sutvėrė mano ramumą. Praeties aidai padarė mane tik gyvenimo deivotoju; praeties aidai sudarė mano naują gyvenimą.

Pranas Pakuršietis. MAŽUTIS.

Stuboje tylu. Visi išvaikščiojo savo reikalais. Manau sau, dabar vienas likau stuboje — karalium namų — ir, atlikęs savo darbus, daviau valią mintims kilti į svajonių padanges.

Man besvajojant, staiga pasigirdo mažučio balselis. Mano svajonių tinklas sutruko. Nuėjau į rumą, kuriame gulėjo mažutis lopšelyje. Paėmiau, atsi-

Dailės Mylėtojams!

Dešimt metų dirbau dailės srityje Amerikos lietuvių tarpe ir visuomet mačiau reikalą dirbti tą darbą, kad pakėlus mūsų tautos kultūrinį stovį. Dabar-gi netik jau man tas aišku, bet ir daugiui kitų žmonių paaikšėjo ir pradinį darbą atlikome. Jau pakilo mintis, kad mums reikia butinai imti augštesnį kursą dailės srityje ir butinai augint pajėgas operoms ir symfonijoms.

Jaunas ar senas, o rupinkis dailės reikalais! Už visas dailės šakas muzika šiandien mums yra vaizdingiausių dalykų ir prašau visų į tai atkreipti domą ir augint tąją dailę ir kartu visas kitas savas dailės, nes tik su savąja dailė mes ką-nors geresnio duosime abelnei žmonijai, o skolinami nuo kitų, nepastosime kitiems lygūs ir busime jų užvačioje, ir tankiausia bus pasigriebiame nuo kitų tik dailės išmatos, ar hošišo apsigėrusių krikštavimai girtuoklių rumuose, bet ne dailės sedevrai.

Atmink, žmonijos Nary-Lietuvių! kad Tu privalai but ta vienutė, kuri tveria naują gadynę laimei, gerovei, pažangai, visasvietinei brolijai ir teisingai augštai kulturai, pamatuotai kiekvieno visuomenės nario intelektu. Tad nesėdėk prie Dailės Rumo belaukdamas pakol to rumo durys išrudys, o stengkis pats tas duris atidaryti ir buk prisirengęs išpildyti tai, kas pritinka Dailei ir Prakilnumui! Dailės Mylėtojau, mano drauge! Jeigu Tu manai, kad dailės nereikia mokytis, kad dailininkai ir dailė gimsta savaime, tai klysti. Seneca, gimimu ispanas, tvirtino šią teisybę: "gamta mums davė grudo sekla (užmazgą), bet paties grudo nedavė", ir grūdą jau turi pagaminti tam tikros aplinkybės. Taigi įieškok tų aplinkybių, išvystyk savuosius gabumus ir tuo greičiau ko-nors pasieksi, tuo busi naudingesnis žmonijos civilizacijai, o ypač mums, lietuviams, kurie dar stovime žemiau kitų kulturoje, ypač skaitmeningųjų tautų už mus.

Lietuviai netik kad turi didelį palinkimą prie dailės, bet jie turi dar didesnius sugabumus prie to, negu jų palinkimas ir aš apie tai visuomet tvirtinau ir tą sakau dabar, pasiremdamas savo asmeniniu patirimu ir nusižiūrėjęs į kitus. Neimkim mes pavyzdžio nuo tokių dailės sargų, kurie ją "sergsti" tik "biznio" reikalui ir arrogantiskai užstoja kelius gražiam ir naudingam darbui. Lietuvių! nebuk arrogantu (išdidus), bet buk sumaniu, žinančiu savąjį dalyką dailininku ir augštai keldamas dailės žibintuvą, skl isk dailės spindulius perdėm visur ir eik tvirtu žingniu su pažanga abelnos žmonijos gerovės, Laimės. Ruman, ir čia neapsivylsi. Mikas Petrauskas, Lietuvių Muzik. Konservatorijos Direktorius.

MALDA.

Rudens judra ties urna vieniša klėgėjo...

J. Baltrušaitis.

Priimk mane, nakties gudybe, Į tavo rumų rymasčius! Atleiskie manąją mažybę — Aš busiu vaikas paklusnus...

Išguitas klaidžiot, kaip šešėlis, Bastausi žemės gludumoj... Tamsoj tavoj — nē kibirkštėlės, Kaip rimasties daly manoj!..

Kluponės mano ruščio buvo — Klupojau amžius prie aukų... Aušros sargai senai nusčiuovo... Garbė žingsniams nakties vaikų!

O Viešpatui nakties gudybė, Panėrus gilmeną dangaus, Žaros užgesusi gaisrybė, — Gesyk ir savojo sunaus!..

Balsys Sruoga.

"Nauj. Lietuva."

J. Baniulis.

KAIP ILGAI, ŠIRDIE?

Kaip ilgai, širdie, nuliudus busi? Taip blogas nēr' juk tavo likimas: Atiduos naujasis pavasaris, Ką žiema nuo tavęs yr' pavogusi.

Turtinga yra dar tavo dalis, Gražus ir šviesus yra pasaulis Ir visa, kas tik tau patinka, Visa, širdie, gali tu mylėti!

nešiau į virtuvę ir jis šviesoje nusišypojo man su tokią skaudžiai linkima šypsą. Jo tas nusiujokimais sužeidė mano širdį ir atsiminiau savo kukikystės dienas...

Vaikutis staiga susigraudino. Per jo veidelį nuriedėjo dvi didelės ašaros.

Aš pradėjau kalbinti, o jis kyrkštaut, juoktis, vograut, tarsi išmanydamas, arba norėdamas ką nors pasakyti.

mane, pilnomis motiniško meilumo akimis. Tėvelis mane kalbino ir džiaugėsi mano vogravimu — atsakymu. Jis širdyje džiaugėsi, kad užsiaugins sunų, duonos davėją, kuris paguos juodviejų senatvėje.

Mažutis vėl suriko ir mano svajonės audinys nutruko. Pažadinau, pašnekinau ir ji vėl svajonės austinį pradėjau.

Štai naujas reginys išdygo mano akyse. Lyg rodos matau savo mylimus senelius išblyškusių veidais, sudžiuvusius, tarsi šakaliai, ir rankomis ištiestomis linkui manęs. Jie prašo susimylėjimo, pagelbos, užuojautos. Aš ištiesiau savo rankas ir jau norėjau griebti, prispausti, paguosti, sunišką pareigą atlikti, kaip staiga milžiniška ranka sulaukė mane.

Mažutis vėl pavirko ir aš tarsi pabudau iš miego.

Mažuti, tariau į jį nusišypojęs, kam augi, kam neši linksmumą, kam tversi puikų gyvenimą, nežinai. Tu dabar neturi rupesčių, globoj motutės. Tau užtenka krikštelti ir nubudus iš giliausio miego motutė ramina, tai daina dainuoja su ta vilčia, kad ir tu, kada jie senatvės sulauks, taip rupysies jų dalele. Ar tu galėsi pasidžiaugti, tėveli karšinti, tu dabar nežinai, nors tu jų pavadamui augi? Ar galėsi tu pasidžiaugti savo gyvenimu, ar visada kančias turėsi, dar tu nežinai! O tu mažuti, užaugsi didelis, busi jaunikaitis, ir likimas patiks, kaip patiko mane, kaip daug kitų, liudnas likimas, skaudus, baisus likimas... Gal tu eisi skūsties motutei, bet tave neleis, skūties kalmams, medeliams, bet nei jie tave neramins, nei ten nerasi ramumo. Gal šauksies į tėvynę, bet ir ji tau negelbės, gal ji šauks tave, tu jai nepagalbėsi. Tu tuomet atsidursi gyvenimo tinkle, gerų žuvininkų užtiestame ir tu jame raitysiesi, kaip žuvytė, bet veltui. Nei balso tavo, nei ašarų tavo niekas neklausys. Dabar tu gražus, kaip angelas tu meiliai šaipais, tu laimingas, bet todėl, kad tu mažes nesupranti. Laimingas, kad dar tu nesupranti, bet suprasi — busi nelaimingas. Tu juokies iš mano ašarų. O, kaip gera ir puiku buti mažuteliu ir nieko dar nesuprasti apie pasaulį!"

Visko Rašoma.

Atėjo tokis laikas, kad ir mano draugai, francuzai, šį-tą pagalvojo apie platesnį pasaulį ir rašo po visus laikraščius užkampius apie Rusų valstybę ir joje gyvenančias tautas.

Tokis užsiinteresavimas Rusija ir jos tautomis prasidėjo nelabai senai, o butent 1917 metų vasarą, kuomet rusuose atsitiko niekeno nelaukiamos atmainos ir jie taikos sąlygose įdėjo naują paragrafą — tautų apsisprendimą. Francuzai pamiršo senovinių prigimimą į visus žiūrėt iš žemo ir pradėjo plačiau dalykus gvident. Pastarame momente dar daugiau paskatino atvažiavę keturi rusų Darbininkų ir Kareivių Tarybų svečiai. Tik susirinkimai, tik straipsniai dyksta kaip grybai po šilto lietaus.

Seniau čia važiuodavo karaliai, kunigaikščiai, ministėriai, ir kiti augšto kilimo vyrai, o dabar jau važinėjas ir pusberniai ir piemenis į Paryžių ir lygiai pasilinksmina brangesniuose hoteliuose, kaip ir visi kiti aukštuoti ponai, apie kuriuos tiek daug rašpalakių prirašyta.

Persistatykite sau jų pasiuntinystę: du rusai — Smirnovas ir Rusanovas, ir du žydai — Goldenbergas ir Erlišas. Išeina, kad du pasiuntiniai atvažiavo atstovauti Rusus apie 50 milijonų, ir du atstovu žydu apie 7

milijonų tautą visame pasaulyje. Tai tau ir lygybė ir internacionalizmas! Bet kitos daug skaitlingesnės ir kulturingesnės tautos nei jokio atstovo neturi, ir net visai užmirštos. To jau perdaug. Bus visiems aišku delko pažangioji spauda šaltai atsinešė linkui tų nepaprastų pasiuntinių, bet delto gatvinė ir žydiškoji smarkiai rėkavo.

Neturėjau progos matyti juos asmeniškai, bet iš atspausdinamų žinių buvo galima šįsias suprasti, kad gerbiemieji pasiuntiniai labai menko išsilavinimo, arba gal jo parodyt nenorėjo. Pasakojų nebutus dalykus arba pasenusius ir netikusius. Dienraštis "Temps" visai teisingai pastebėjo jiems: geriau, kad grįžtų į Rusiją persitikrinti, o tuomet atvažiuoję papasakoti. Iš kitos pusės vėla labai keistai atrodė: jie buvo siųsti nuo rusų visuomenės, o čia tik su socialistų partijos atskiromis grupėmis tesiteiravo. Žinoma, čia jie jokio įspūdžio nesukėlė turėjo apleisti Paryžių.

Buvo parašyta ir apie rusų valstybę, apie tamsius muzikus, ir nepareinamus miškus su pulkais meškų. Čia paduodu vėieno internacionalisto žan Longė keletą minčių ("Pays — 31.VIII.17).

Jis visųpirmiausia apkalba Rusijos tautas, kurių yra 140, o svarbesnės tarpe jų yra: lenkai, ukrainai, rumunai, vokiečiai, armenai, gruzinai, žydai, suomai, latviai ir kitoje vietoje dar prideda latvius.

Iš to matyt, kad tas internacionalistas ir, apskritai, draugai francuzai, turi silpną supratimą apie Rusiją ir jos tautas. Jau mes matome, kad tokia tauta, kaip lietuviai, jiems nežinoma. Visgi tas žmogus rašė apie tautas, ir radęs ukrainiečius ir kitas tautas, turėjo žinoti lietuvius, nes ta tauta daug skirtingesnė negu slaviskosios tautelės tarpe savęs ir net nuo visų tautų esančių rusuose; lietuviai vartoja visai savotišką kalbą, turi savo gana žymią istoriją ir tradicijas, kurios tik lietuvių tautai pridera. Jeigu jau Jean Lonquet atskyrė Ukrainą nuo rusų, kad iš tos tautos Puškinas, Gogolius, tai mes lietuviai, geriau galime atskirti, nes mes turime Kantą, Mickevičių, Kasčiuską ir visą eilę kitų. Ir kad lietuvių vyrai nebutų rašę svetimų tautų kalbose, tai kitos ir po šiai dienai nebutų pakilę. O kiek šių laikų svetimų tautų literaturoje galima rasti lietuviškų pavardžių stovinių pirmoje eilėje; tarpe didžiųjų turtuolių, kurių kiti visai artimi lietuviams, net moka lietuvių kalbą, arba iš netolimos kartos nutautėję.

Bet draugas žan Longė surado lietuvius, ir jis mus perstato už latvius. Aš už tai nerustuojau, bet tik patartina, kad žan Longė pasimokintų geriau svetimų valstybių geografijos, istorijos ir kalbų, tai tuojau suras, kad latviai nors artimi lietuviams, bet visgi ne lietuviai, o latviai, kilę iš lietuvių ir atsiskyrę delei menko kalbos skirtumo.

Žan Longė ir daug kitų, mano kaimynų, kalbą apie Lenkiją ir Ukrainą ir joms velija gauti savistovybę. Nors, kaip mes žinome, kad tai yra tik tušti plepalai kaslink / tų kalbų del savistovybių, bet mums nuostabu, kad tas internacionalistas, škelbdamas tautų lygybę, arba savistovybę, tik kai-kurioms duoda, bet ne visoms. Kaip tai suprasti ir kokia lōgika vaduokis tie ponai, internacionalistai, sunku pasakyti. Bet iš kitos pusės ir gerai, kad lietuviams neketina savistovybės, nes mums nereikalingi apylyimai, nes mes žinome, kad jį tik

"ATEITIS" KELIAUJANTI Agentai.

A. Zdažinskas

įgaliotas "Ateities" Kooperacijos B-vės agentas, darbuojasi New Havene, Conn. ir apie linkėje.

A. Zdažinskas priima "Ateities" prenumeratą, kolektoja iš senųjų skaitytojų, priima užsakymus ant knygų ir pardavinėja knygas, priima darbus "Ateities" spaustuvei, apgarsinimus ir t. p.

Visų musų SKAITYTOJŲ PRASOME PRIGELBĖTI P. A. ZDAŽINSKUI JO DARBE, nes "Ateities Koop B-vė" atsako. "Ateities" Administracija.

Julius Acus

keliaujantis "Ateities Koop. B-vės" įgaliotas agentas dabar darbuojasi SHENANDOAH, PA. IR JO APIELINKĖSE. Prie jo galima užsisakyti "Ateitį", atnaujinti prenumeratą, jam iduoti pajieškojimus spaudos darbus ir pagarsinimus, užsisakyti per jį knygas, ir t.t.

Mūsų skaitytojų prasome jam prigelbėti darbuotis "Ateities" labui.

"Ateities" Administracija.

Kastantas Demikis

"Ateities Koop. B-vės" įgaliotas agentas darbuotis Wilkes Barrėje, Kingstone, Edwardsvilleje, Pittstone, Scrantuose, Pa. ir šitų miestų apie linkėje.

Jis užrašinė "Ateitį", priiminės darbus, pardavinės knygas ir užsakymus rinks "Ateities" knygynui, priima apgarsinimus. VISŲ SKAITYTOJŲ PRASOME PRIGELBĖTI P. K. DEMIKUI JO DARBE. Ateities Koop. B-vė atsako už jo darbus

"Ateities" Administracija.

Teisingiausia ir geriausia lietuviška APTIEKA. Sutačiau receptus su didžiausia atyda, nežiurint, ar tie receptai Lietuvos ar Amerikos daktarų. Tai vienatinė lietuviška aptieka Bostone ir Massachusetts valstijoje. Gyduolį gali gaut kokios tik pasaulij yra vartojamos. Galit reikalaut per laiškus, o aš prisijisiu per express.

SUSELPKIT LIETUVOJE ESANČIUS. per mūsų agentūrą, per kurią galima siųsti pinigus Lietuvon. "Vokietijon", ir sušelpiti savogentis. Kurie manot važiuot į Lietuvą po kareit, tai geriausia proga siųsti dabar pinigus į bankas — už \$15. 100 Rublių, už \$150. 1000 Rub.

BUČERNE IR GROSERNE. Mėsa visados šviežiai ir švariai užlaikoma. Orderius pristatom į namus į visas dalis miesto. A. P. Naujokaitis, 276 Athens st., So. Boston.

per kovą paimsime, eidami ranka rankon su kitomis savo draugėmis tautomis. Bet mes šiuo dar kartą pabriežiame, kad tų internacionalistų ne visi namieje. A. Bartaševičius.

"Ateitis"

666 W. Broadway, So. Boston, Mass. Atsiunčiamieji Redakcijai rankraščiai turi būti su autoriaus parašu ir antraštu. Rankraščius Redakcija taisy...

SITAME "Ateities" numerijje

apleidžiame žinių, korespondencijų ir k. skyrius, o jų vieton įdedame daugiau dailės literatūros, įvairaus skaitymo ir straipsnių gerb. V. Steponaičio iš Rusijos, kuris nušvies...

Taigi tikimės, kad tais pranešimais ir laiškais mes atpildysime ir teisingiausiai savo skaitytojus painformuosime apie dalykų bėgį ir stovį rusuose. Gerb. V. Steponaitis bendradarbiauja ir sekančiais metais.

KAS SU AMERIKOS LIETUVIAIS DAROSI?

Nuo pat pradžios šios karės, kaip Lietuva ir jos žmonės pradėjo merdėti nuo visokių karės žiaurumų, Amerikos lietuviai sukruito ir pradėjo šaukti vienas kitą, idant visiems kruvon suėjus gelbėti Lietuvai medžiaginiai ir politiniai. Bet ant nelaimės tuo kartu atsiranda kun. Ke mėsis, kuris, tik besimezganti vienybės žiedą, išdrasko. Jis buvo tuo, kuris perskėlė Amerikos Lietuvių pirmąjį karės metų šauktą seimą. Jau buvo visų Lietuvių nutarta laikyti visų Amerikos Lietuvių Seimą New Yorke, kaip Kemėsio, matydamas, kad negalės tokio seimo pamauti savo klerikaliniu apinasriu, nutarė su savo vienminčiais ir klapčiukais atplėšti iš to seimo visus katalikus ir laikyti tą seimą Chicagoje. Taip ir padarė, ir katalikai klerikalų srovės paklausę skyrėsi nuo kitų savo tautiečių. Šį seimą pavadino, (nors buvo tik vienos srovės susivaižavimas), Amerikos Lietuvių Seimu. Šis kun. Kemėsio pragaištingas žingsnis išardė Amerikos Lietuvių tarpe sutikimą ir įpylė į lietuvių gyvenimą nuodų. Ir reikia tikėtis, kad Lietuvos Istorija pilnai apvertins šį kun. Kemėsio žygį, o Lietuvos žmonių teisingas teismas išneš prideramą nusprendį. Kemėšiu ir jo šaikai, kartu su Gabriu, kuris tuo laik prie Kemėsio prisidėjo, priguli Amerikos Lietuvių vienybės ardytojų vardas.

Su kun. Kemėšiu pasekė dar burelis kitų ir jie Kemėsio užbriežtąjį darbą varė toliaus be jokio atsižvelgimo į savo tautos reikalus ir dabar tebevaro. Klerikalus pasekė vėliau socialistai ir jie savo neatmainomą taktiką suardė ir New Yorko susivaižavimą ir tų klaidų dar po šiai dienai neatitaiso.

Nežiurint tų ir vėlesnių nepasisekimų sueiti vienybėn ir bendrai dirbti Lietuvai, mūsų visos srovės dirbo atskirai: rinko aukas ir kai kurie su gana dideliu pasišventimu iki pat Lietuvių Dienos. Tautininkai dirbo širdingiau tą darbą. Klerikalams daugiau rūpėjo savo srovės darbas, jei (klerikalų srovė) surasti nutrotytą įtaką žmonėse ir jų pageidimu buvo kartu su tuo darbu atlikti dide-

lij darbą savosios ateities naudai Lietuvoje. Socialistai energiškausi pasiėmę darbo taipgi greta Lietuvos nukentėjusiems nuo karės rupinti pagelbą, rupinos ir savo politiniais tikslais ir šiems atiduodavo pirmenybę. Klerikalai ir po šiai dienai daugiau domos kreipia į politinius Lietuvos reikalus ir jų žmonės vis deda aukas tiems reikalams. Jie turi ir politiška fondą, kuris gana nežymiai atskirtas nuo T. F. ir iš pastarojo didelės sumos byra klerikalų politikos reikalams.

Tautininkai nuo pat Brooklyno seimo turi taipgi politiška Lietuvos Neprigul. Fondą, į kurį renka aukas ir daug tautininkų net mėnesines mokesčius į tą fondą moka. Bet tautininkai ilgai visai nekreipė domos į šį fondą, o daugiau rupinosi, nežiūrėdami keno fondas, Lietuvos šelpimu šiame momente!

Čia dar priminsiu, kad iš visų esančių srovių, tik vieni socialistai neturi politinio fondo, kurio tikslu būtų Lietuvai laisvės iškovojimas ir savo veikmu laikosi nuošaliai šio judėjimo.

Šitas faktas Lietuvių Istorijoje bus taipgi pažymėtas. Nuostabus Amerikos lietuvių socialistų elgimasis link savo tėvynės. Dabar Lietuvos gelbėjimo reikale buvo gana smarkiai varomasi visų iki Amerika įstoto karėn prieš Vokietiją: aukos buvo renkamos su atsidavimu tarpe visų srovių, nežiurint, kad ir kitose vietose nebuvo didelio nuosirdumo tame darbe. Po S. V. apskelbimo karės Vokietijai, rodosi, kad kas su kirviu nukirto rinkimą aukų. Ką tas reiškia? Amerikoje laikai nepablogėjo. Tiesa, viskas pabrango, bet ir paprasto darbininko alga truputi pakilo, o darbai dabar eina, kaip niekada pirmiau.

Kiti sako "kam čia dabar aukauti, juk pinigai nenuėina į Lietuvą." Jeigu jau būtų ir taip, tai dar nėra priežasties nustoti aukavus. Juk Lietuvos žmonių vargai nepalengvėjo ir nepalengvės kare užsibaigus dar ilgą laiką. Jei mes negalime dabar nusiųsti, tai dėkim kruvon pinigų, o atsiradus pirmai progai nusiųsim ir nereikės aimanauti, kad pinigų neturime. Turėkime sudėję nors milijonus, tai tuomet po kare galėsime savo žmonėms šiek-tiek pagelbėti išbristi iš sunkių vargų. Iš kitos pusės turime žinoti, kad kare pasibaigus, reikia turėti milžiniškas sumas pinigų, jeigu mes norime gauti Lietuvai nors kokią laisvę. Nors tie, kuriems Lietuvos laisvė yra brangi, dabar turėtų labai sunkiai dirbti, kad sudėjęs nors kiek pinigų išgavimui Lietuvai neprigulmėbės. Jeigu Lietuva jau negautų laisvės, tai tie, kurie dėl jos su visa širdžia dirbo ir dirba ir dirbs, neužitrauks ant savęs išgamų vardo.

Taigi, kurie šiandien nesirupina Lietuvos laisve, turės prisiimti ant savęs nuo visų lietuvių išgamų vardą.

Kuomet visi lietuvių žmonės plaukioja neišbrendamuose varguose, tai Amerikos Lietuviai išvijoje mažai atjaučia saviškių vargus. Pasižiūrėkime. Žiemos sezonui prasidėjus, įvairiausios organizacijos, draugijos, klubai ir t. p., daro šokus, balius, kuriuose nėra svarstomas šiandieninis Lietuvos žmonių padėjimas, nei ten yra renkamos aukos. O turėtų būti kitaip. Kiekvienas pasilinksminimo vakaras turėtų nešti šiek-tiek politiniams Lietuvos reikalams, uždėti kiekvienam prie įžangos tikieto nors po penkis centus ir susirinkus žmonėms taipgi turėtų būti renkamos aukos kenčiantiems

Lietuvos žmonėms. O mūsų biznierių! Jie iš lietuvių sau duoną pelno ir važinėja gražiose automobiliuose, o Lietuvos vargų neatjaučia, ant jų spiauja. Jie yra mažiausia prisidėję su savo aukomis Lietuvos ir lietuvių reikalams. O juk tie mūsų biznierių, gyvendami iš lietuvių, turėtų daugiausia ir rupintis lietuvių reikalais: jie turėtų daugiausia aukauti kaip karės nukentėjusiems, taip ir Lietuvos politiškiems reikalams ir visiems kitiems lietuvių reikalams.

Jeigu negalime visi susitarti dirbti kruvon, tai tegul nors srovėse pasidalinę atlikime ir pildykime tikrų žmonių pareigas. Rinkime aukas visais galimais budais ir dėkime į savo srovių fondus, ir patys aukaukime, jeigu jau ne visi, tai bent tie, kurių širdyse randasi dar nors kibirkštėlė artimo meilės. O tokių yra daug.

O gal dar pamėgintume padaryti vieną susivaižavimą visų srovių, kuriame, jeigu jau ir nesusitaikytume, tai gal vienbalsiai galėtume užreikšti visi Lietuvai Neprigulmę, o tas jau daug pagelbėtų mūsų tautos politiniuose troškimuose.

A. Z. Baltinėjis.

Atsižvelgus Atgal.

Praėjo metai. Dirbome ištisus metus nesudėdami rankų, beatlaido ant mūsų dirvonų, kamavomės, pešėmės už savo rėžius, už garbę, už vadovystę, už pirmenybę; daug mažiau kovojome už idėjas ir principus. Kartais kovos ekstaze nebuvo atsižvelgta nei į draugus, nei prietelius, nei neprietelius, ir visiems lygiai mokėjome: kam čebatu užteškėme purvynu, kam gražiau užtepmė, o mažai kas ką glostėme. Kovos laukia nėra draugų, yra tik laikini talkininkai. Kovos lauke nežiurima priemonių — tai komasi prie momento ir kas tik pasirodo tinkama, už to griebiamasi ir tuo vožiamie priešui, o jei ne priešui, tai ir draugui. Ir patikėjimo nėra. Geriau kovoti, kada visi priešai. Nes visi geidžia augštyn išsokti, tat lupk visus žemyn, kol dar pajiegi, stumk bedugnėn, klampyk ir juokis iš tų silpnuolių, kaip jie maudysis žemybėse ir dumblini vėlkops į augštybes. Tokiems patikėti. Ee, mus mokina mūsų gyvenimo istorija — kam patikėjau, tai ir savo palydėjau, nes visų lig vieno venas ir tas pats troškuly, vienas ir tas pats vandenėlis geliuoja troškuliui gesinti, net nori visai ta pačia taure gerti. Tati nėra kam patikėti. Ir pasigailėjimo nebuvo. Svetimus rėžius mynė, puikiausius vaisius trempė, nei savųjų — motinos ir tėvo ašarų nesigailėta. Sunus pasirengęs atimt nuo motinos burnos šaukštą sriubos, kąsnį duonos, bet bile tas būtų svam pusryčiui, o jei ne sau, tai kad ir kitam neektų. Nei žmoniškumo, nei crikščioniškumo, nei padomumo, etekos, etiketas nežiūrėta. Ką kas užsibrėžė uo to nei colio. Užsitvėrė vardą, tuoj visur valiai so linti. Ir sodino tokius diejus, kurie kuodaugiausi:

turėjo savyje neapykantos, pagiežos, užsispyrimo, keršto ir rengė akus kareivius į glites kovos laukan. Ką pakelyje šaukė peno, ką prašė pagelbos, tų nežiūrėta.

Visi kovojo ir kovojo ne del idealų, ne del savos pasaulėžvalgos savųjų politinių ir k. principų, bet savam reikalui ir tik sau.

Ir štai šiandien jau stovime prie slenkščio Naujojo Meto ir žvilgtėrėję į savo platus dirvoną, tik kolonijų dirvoną, ir nerandam jo niekur tinkamai apdirbto, tinkamai aprupinto, o tik viskas didžiausioje betvarkėje, visur sujaupta, išknibinėta, duobių prikasinėta, tvorų tvorelių pritverta, o kur kitur nei pirštu neknibtelėta ir iš augštų smilgų, kiečių ir dilgių krumų dairosi barzduotis, žvalgosi į kovos kraštą ir patraukęs pečiais stebėsi: kam to? del ko? už ką? Bet kantrus, baukštus ir netvirtas pasitikėjime barzduotis apsižvalges smuktels už dilgių ir kitų draskančių krumų: — "tegul juos Dievas sergsti, o aš jų bijau — geriau, kad jie čia neateitų." Ir jau niekas neeis už tų draskančių krumų, nes bijo susiplėšyti kelines.

Ir metus išdirbus viskas paliko dirvonais, pelkėmis arba bauriomis knisykloimis, kuriose nei tvarkos, nei mieros nežiūrėta — kur ir kaip kaš išmanė, taip darė, kada ir kaip kam patiko, taip paliko.

Ir šiandien pažiūrėkime, ar ne taip pas mus yra, ar ne tokią kovą ejo pereitus metus ir jau persimeta per slenkstį į naujuosius.

Vidurinėje srovėje — nežiūrėsiu kur kas kaltas, teisėjų darbą atliks vėlesnieji, ir todėl nė vieny, nė kitų neteisysiu — nebuvo sutarimo per visą tą metelį. Vieni traukė vežimą į dausas, kiti vežė pirmyn, tretį atgal, o tuo laiku nusmukusį vežimėlį balon krabai kraustė. Ir štai priėjus galui metų pustuštis paliko. Socialistų srovėje, nors jau keli metai, kaip atšventė savo dešimtmetines sukaktuves, bet ir dar su pustu vežimu ku tarškinasi po tuos dirvonus, bet jie jau kiek daugiau turi už vidurinę srovę. Klerikalai, kurie vadovauja nesusiipratusiai ir suklerikalėjusiai katalikais ir-gi pučiais, ir rėkia ir po visus kampus daužosi savo afišuotuose vežimėliuose, bet darbo, rimto darbo niekur nepadare ir tie tušti vežimukai be alaso, nieko niekam neatvežė. O bendras tautos darbas ir reikalai vių užmesti, apleisti, nes visi kovojo su vėjiniais malunais.

Viduryje kiekvienos srovės taipgi kova. Pasocialistus net smarki, ir okio ekstazo pasiekė, kad vienam savųjų labai nukentėjus — "Kovą" uždarius — iti lyg patyčiomis sako: t tau ir gerai, ko norėjai

tai gavai. Na, šitokie idealistai iš to sparno taitiktai Amerikos lietuvių tarpe gali rastis. Tokios pat pagarbos susilauktume ir tutininkų tarpe; bet visai priešingai yra klerikaluose.

Ir šis, pereitasis metas mūsų gyvenimą visiškai išvarė iš vėžių ir į sunkelius įstatė. Ar galės Naujasai Metas atitaisyti? Ot klausimas, kuris stovi prieš mus ir su kuriuo širdyje mes patinkame naujus metus.

Ž. J.

RUOŠKIMĖS PRIE LIETUVOS ATSTATYMO.

Mes labai daug kalbame apie Lietuvos atstatymą, bet tos kalbos tiktai ir kalbomis ir palieka. Mes nesiimame praktiškojo darbo. Nereikia jau kalbėti, kad mes tolei nebusime Lietuvos šeiminkais, kolei nepaimsim į savo rankas Lietuvos pramonę ir visokias išdirbystes. Kaip tą padaryti, jau buvo daug kartų rašyta. Aš gi norėčiau, kad būtų nors kas praktiškai veikiamas.

Naujoje Anglijoje yra gana daug amatininkų, dirbančių priedirbimo, audimo ir dirbančių čeverykų išdirbystėse. Kiek laiko atgal buvo pakalbėta apie tai ir vėl viskas užmiršta. O reikia, ir tai butinai reikia, kad tų išdirbysčių amatininkai susiorganizuotų.

Kaip organizuoti paklbėsiu labai trumpai. Reikia, kad vieno miesto ir vienos rūšies amatininkai susieitų vienon vieton, pasikalbėtų ir sutvertų draugiją. Prie jos galėtų prisidėti ir aplinkinių miestų tos rūšies amatininkai. Taip susidarys amatininkų kooperacija. Ta amatininkų draugija kol kas turi rinkti pinigų įsteigimui dirbtuvės. Pinigai turi būti saugiai laikomi bankoje su tokia išrovakavimu, kad jei tokia kooperacija pakriktyt, tai visi dalininkai galtų pinigus atgaut atgal. Kol šito nebus, tol niekas ir neiseis,

nes kiekvienas įdėdamas pinigą labai apsižiuri. Ypač mus brolis lietuvis yra labai bailus tokiuose dalykuose, nes jis tukstantčius kartų jau buvo prigautas įvairių ponelių, kurie iš to sau bando daryti karjeras. Tai gi pirmiausiai reikia organizuoti ir organizuoti kapitalą. Karė šimtus metų nesitęs, ji gali bile dieną pasibaigti, o pas mus dar nėra šioje srityje jokios organizacijos, jei ir mes dabar skubiai pradėtume organizuoti, tai vis vien taika mus patiks dar ne ganėtinai susiorganizavusius, nes sudaryti stiprią organizaciją reikia ne metų, bet desėtkų metų. Tai lengva pasakyti, bet ne padaryti.

Todel dar kartą atsikreipsiu į Naujosios Anglijos įvairių rūšių amatininkus kviesdamas pradėti darbą šiandien, nes laiko visiškai mažai jau turime. Mums reikia ne vienos tokios amatininkų organizacijos, mums jų reikia šimtai, jei ne tukstantčiai. Tik pažiūrėkime, kiek pramonės įstaigų yra Amerikoje. Tik viename New York'e jų priskaitysime desėtkus tukstančių nekaltant jau apie plačią Ameriką. Čia ne vieno darbas, bet šimtu, ir tukstančių. Juo daugiau bus tokių pramonės įstaigų, tuo bus Lietuvai geriau, tuo lietuviai darysis turtingesniais. Nejaugi jau amatininkai šito negali prasti?

Audėjai, verpėjai ir čeverykų dirbėjai pradėkite organizuoti šiandien. Nevilkite nei valandėlės, kas ką kalba, tegul sau kalba, o jūs dirbkite savo darbą. Jei už pramonės mes lietuviai nesigriebsime, tai užtikrinu, kad

mes netik kad neatstatysime Lietuvos, bet amžinai pasiliksime beturčiais ir kitų bernais. Ateis Lietuvon vokiečiai, pristatys visokių dirbtuvių, mes jiems dirbsime kaip paprasti darbininkai, o jie krausis sau milijonus ir mus chamais vadina. Nenorėkime kito, bet ir savo neapleiskime. Nėra ką tikėti į ką nors, niekas neateis ir mums nieko nepadarys, jeigu patys su nepasidarysime. Kiekvienas žmogus tiktai sau dirba. Dar neatsirado tokių šventųjų, kurie kitoms dirbtų.

Ruoškimės grįžti Lietuvon, ruoškimės grįžti ne su tuščiomis rankomis, bet su praktika, susiorganizavę. Tik tuomet mes busime Lietuvai ir sau naudingi.

A. M. Martus.

LIETUVOS GELBĖJIMO FONDO ATSKAITA

Nuo lapkričio mėn. 1916 m.

iki 1 d. gruodžio 1917 m.

L. G. Fondan lėjo. 1,942.71

Pirmiaus, t. y. nuo spalio 4, 1914m. buvo įjėję 11,971.32

Viso L.G. Fondan aukų įjėjo 13,914.03

Išlaidos nuo lapkričio mėnesio 1916 m. iki 1 d. gruodžio 1917 m.

A. M. Martui kelionės išlaidos ir rengimas prakalbų po Illinois, Wisconsin, Nebraska, Mass., N. H., Conn. ir kt. 229.60

Kasininko kaucija 6.25

Birželio 12, 1917m. pasiūsta J. Aukštuoliui į Stockholmą Lietuvos nukentėjusiems žmonėms 3,329.60

Lapkričio 15, 1917 m. J. Sekevičiui visų metų išlaidos 25.00

Viso išleista per metus 3,590.45

Nuo spalio 4 d. 1914 m. iki lapkričio 24 d. 1916 metų išleista 11,284.70

Viso per tris metus išleista 14,875.15

Sugrįžusi paskola nuo Centralio Komiteto nuo Lietuvių Dienos rengimo 1,500.00

Lieka grynų pinigų pas kasininką iki 1 d. gruodžio, 1917 m. 538.80

J. Sekevičius,

LGF. fin. sekretorius

P.S. Paskutiniame seime, gruodžio 1-2 dd. 1917 m. peržiūrėjant LGF. knygas tam tikrai komisijai, atrasta, kad prie išlaidų nėra pridėta maža "bilijukė" g. J. O. Širvydo, ant 46. Taigi grynų pinigų LGF. yra \$538.41. Seimas šiuos visus pinigus nutarė perduoti Centralinui Komitetui, kuris tuojiaus išsiųstų į Europą badaujančiams.

J. Sek.

Iš L.N.F. Raštinės.

1917 metuose.

1. TMD. 14 kp., New Haven, Conn.

2. A. Ramanauskas, Lawrence, Mass.

3. Pr. Baforas, New York City.

4. K. S. Karpavičius, New York City.

5. Mikas Petrauskas, South Boston, Mass.

6. F. Rupkelis, So. Boston, Mass.

7. J. Kulis, Chicago, Ill.

8. Dr. J. Jonikaitis, Chicago, Ill.
 9. F. A. Juozapaitis, Chicago, Ill.
 10. P. J. Kazlauskas, Montello, Mass.
 11. Pr. Kybortas, Chicago, Ill.
 12. Jieva žvingelienė, South Boston, Mass.
 13. Kaz. Aksomaitis, Cleveland, Ohio.
 14. TMD. 121 kp., Racine, Wis.
 15. Jurgis Puidokas, Lincoln, N. H.
 16. Pr. Masaitis, Lincoln, N. H.
 17. Kaz. Mickunas, Lincoln, N. H.
 18. ALT Sandara 12-ta kp., Lawrence, Mass.
 19. SLA. 11 kp., Waterbury, Conn.
 20. Dr. J. Šliupas, Scranton, Pa.
 21. Kaz. Pilėnas, New York, N. Y.
 22. D. Sargunas, Rea, Idaho.
 23. TMD. 14 kp., New Haven, Conn.
 24. J. Noburaitis, New Haven, Conn.
 25. A. Strielkauskas, New Haven, Conn.
 26. J. Butkus, New Haven, Conn.
 27. S. Cvirka, New Haven, Conn.
 28. Pr. Cibulskas, New Haven, Conn.
 29. J. Maseliunas, New Haven, Conn.
 30. K. J. Makarevičius, New Haven, Conn.
 31. J. Kunevičia, New Haven, Conn.

(Bus daugiau)

Mažosios Lietuvos belaisviai Rusijoje.

(Inteligentų balsai).

Laiškas Martino Jankaus, "Aušros" leidėjo.

I.

"Novo Boriskin, 7-30 rugpjūčio, 1916m.

Gerbiamieji!

Šiuom tarpu visai ypatišku budu apturėjau Tamstos siuntinius: 3 biblijas, 7 ukio kalendorius, 1 "Ziburėlio" ir 4 Petrogrado, beto 1 Lietuvos Istorija, 1 "Aušrinė" 1 karo vaizdų ir scenos vaizdų. Tada apturėjau 15 rublių siųstų iš Saratovo 17-6-16 ir per komiteto pasiuntinę Bortkevičienę pasiųstus 50 rublių. Mes dabar pradėjome mažumą atsigauti, tik bėda, kad vis-kas taip smarkiai pabrango. Drabužių mes nei kokių negauname, per tai mūsų aprėdalai labai sudilę — vienok, kad mūsų ponai mordvinai dar menkiauru būtu tebeturi, tai neima pavydas. Patalinės ir užklodai — tai tie patis drabužiai, kurios dieną nešiojame, naktį yra patalinė. Pašaukiant į Saratovą labai laukiame, bet iki šiolai nieko negirdėti. Jei nieko iš mūsų paėmimo į Saratovą nebutų, tai mes vėl menkais aprėdais gautume žiemavoti. Tai visas kraštas yra kalnuotas, per tai ir augštai gulys. Jau dabar naktis taip šalta, kad jei kuriam reikia laukia gulėti, tai galima peršalti. Aš buvau nuėjęs į artimą kiemą, ten tasiau vežimus, vėjalkas, malotilkas, o draugia ir pečius lipinai, per tai ten ambare, arba klėtyje gulėjau, paskui naktį taip buvo šalta, kad aš smarkiai atšaldžiau ir dabar serguoju. Vienok juk atsigausiu.

Už butą į mėnesį reikia mokėti 8 rublius, malkų sieksnis 16 rublių, miltų pudas nuo 4.10 rub. už pudą, mėsos sveras 35—60 kp., pieno visai nėra kur gauti, nes žmonės gyvena kaimuose, tai visa banda kada ir pieno neduoda. Sviestas turge galima pirkti po 90 kp. sveras. Cukraus ir saldumo prie tijos (arbatos) visai neragaunama.

Pas mus buvo pavasaris sausas, visi želmenis uždžiuvo, o dabar kaip reikia suvartoti, tai lietus pakilo, kad viskas gramzdžia suputi. Badas mūsų krašte neišvengiamas. Į darbą mūsų niekas neima, kad nė už dyką; kurs eina dirbti ant dienos, moka 30 kapeikų, ir valgį duoda, katruomi dirbant žmogus negali niekaip gyventi. Aš kaip amatininkas (remeslininkas), tai valnai dirbu ir sau pasivalgau, tai galiu gyventi, bet tų žmonių maistu jau anaipol negalima, vienok jie (mordvinai) tai ir kudikius maitina nevirintomis ropotėmis, kitsai suserga, o ir daugis pamiršta. Bet jie to viso neatboja, sako: vaikelis numirė, pas Dievą nuėjo ir tiek. Kada katras smirdinčio jovoalo prisivalgęs susirgo, tai nesišaukia feldšerio, bet batiuška, kurs aprupina šventu sakramentu. Kada jau beveik pagelbos nėra, tai rupinasi feldšerį pašaukti. Tas rods atsilanko, bet jau per vėlai. Liekarstvos vienokios: del niezo ir del drugio vis tas pats. Daugiausia kiauliena, šmultė ar taukai su kokiais priemaisiais. Proškos per vis niekis, soda ir tiek. Nuo pirmos sausio (januarijaus) mes, suaugusi gavome po 10 rublių ant mėnesio ir po penkis rublius tie, kurie netur 12 metų, bet prie to brangumo, tai betgi sunku išeiti. Ant vietos nei kokio darbo nėra, o kitur persikelti mus neleidžia, tai nors žuk. Jei jums nepasunktų, tai galėtumete per lietuvių komitetą, kurs Samaroje veikia kokią pašelpą vėlei atsiųsti. Bet užvis, kad galėtumete mus į Saratovą pasiimti, ten mes ir uždarbio bent kiek galėtume rasti, brangumas nebutų didesnis, kaip ir Boriskine.

Už visą ligšioliską pašelpimą savo išrdingą dėką atsiučiame. Misljame, jei dar kada laimingesniais busime, jei ne Globos draugijai, tai bent nors lietuviškai gentei atsilyginsime.

Su godone,

Martinus Jankus ir šeimyna: Elzė, Edė ir Urtė.

P. S. Man taip nuduoda, kad lenkai užsibrauja mūsų aprupinimu. Argi jau nesirasit lietuvių atsakančių vyrų ar moterų? Pirmą mėnesinę pašelpą atgabeno kunigas švelnys, o dabar kokis lenkpalaiškis Kazlauskis atgabena, su kuriuom ir susišnekėti nėra galima. Juk mums butų meilu saviškį matyti, ir jis padarytų įspudį ant lietuviškos dušios.

"Ziburio" kalendorius svarbiu 1915 m. atžvilgiu parodo, kad reikia mums prie Lenkijos laikyties. Argi tai toks "Ziburys?" Religija, tai jau, rodos, ir kitsai nieks. Vos, vos pagavome iš po slogučio atsigauti ir vėl naujas slogutis, ir vėl vargounininkai su kunigų gspadinėmis ponavoti ima. Ir masonai gali buti fanatikai, ko iki šiolai nors nebuvo matyti. Nereikia, delto, mums nei vienu, nei kitu per neklystančius laikyti. Klaidas taisyti, lenkmečių netaisyti ir su lenkais nesilaikyti. Nors ir viera viena, bet jų reikalas del jų, o mūsų del mūsų!..

FELJETONAS. MANO SAPNAS.

Buvo vasaros laikas...

Einu per žalias pievas ir priėjęs aukštą kalną užlipau. Nei, rodos, tikėtis noriši, kad aš atsiduriau toj vietoj, nuo kurios ima orlaiviai ir veža į dangų. Tik nuo visos žemės renkasi dušios kelionėn į dangų.

Jau senas žmogutis mane pakalbino sėsti į jo orlaivį. Gavęs leidimą dangun

įsėdau ir staigu atsiduriau bekybą augštai ore. Vėjas švilpė aplinkui, o orlaivis duzgė ir savo smailiu galu vis augštyn nērė.

Staiga prilėkė kokį tai namuką pakelėje ir sustojo. Tai buvo stotis pusiaukelyje. Čia patikrino viršininkas mano pasportą ir radęs viską "all right" paliepė lėkti toliaus. Senasis orlaivininkas vėl pasileido augštyn ir augštyn lėkti.

Iškarto dar matės žemė, bet toliaus jos pavidalas vis mažėjo ir pagalios liko tik kaip aguonos grudas matyti spingsant gana šalta šviesa. Palėkus kiek ir tas grudas išnyko. O mano orlaivininkas lėkė augštyn ir augštyn. Kiek laiko jis lėkė nežinau, tik lėkė dieną ir naktį ir lėkė ne vieną dieną ir ne vieną naktį.

Pagalios pradėjo rodytis priešais puikus, gražus, tarytum briliantas žerintis taškas. Greitai vis jis augo, didėjo, plėtės ir gražyn ėjo. Išaugo didumo gal sulig žeme, o gal didesnis kamuolys ir orlaivis pradėjo jau taisytis nutupti.

Tai buvo puiki, lyg uolinė žemė, vien paliciais išpuošta. Ir mane įvedė keletas puikių, gražių aniolu į didelę gražią svetainę, išpuoštą brangumynais, puikiausiomis žolėmis — augalais. Salėje vaikštinėjo įvairiausi žmonės, įvairiausių parvų; žvėrys vaikštinėjo ramūs ir išrodė visi naminiai, jaukus ir protingi. Čia jie buvo geriausi žmonių tarnai. Žuvys čionai plaukiojo, vaikščiojo, tai ore lakiojo. Ir visur buvo tvarka ir žiauri drausmė.

Staiga visi sužiuro į vieną pusę ir pasirodė buriiai šarvuotų ir ginkluotų kareivių, didelė daugybė visokių augštų valdininkų ir jų viduryje ant dviračio, vežamo šešeto puikiausių arklių, bestovys važiavo Dievas. Visi nusigando, tik aš nežinodamsa jo rustumo ir atkeliaaves iš demokratinės šalies nedrebėjau. Retai kada Dievas atvažiuodavo į tą vietą, o jei atvažiuodavo, tai su koku nors labai sunkiu įsakymu, kurio pildyti niekas neapsiimdavo be pačio Dievo įsakymo. Visi Dievo tvariniai susirinko aplinkui ir tarnams praskyrus kelia Dievas privažiavo artyn manęs, ištiesė ranką prieš visus ir pranešė, kad visiems paskirsias amžį po 30 metų.

Visi sutvėrimai nusiminė. Sudrebėjo visi nuo drugelio ligi žmogaus. Dievas tai patėmijo ir rustai paklausė, kodėl neužganėdinti 30 metų amžiaus. Visi tylėjo. Aš įpratęs prie demokratinų įstatymų tariau gana drąsiai, kad žmogui pertrumpas amžis nuskirta, o kitiems gyvuliams, paukščiams ir vabalams perilgas.

Dievas suraukė kaktą, o jo pavaldiniai dar labiau nusigando. Aš irgi sudrebėjau. Ir Dievas rustai tarė:

"Aš nuskyriau, tai taip ir turi buti. Jeigu kas nori trumpiau gyventi, tegul atiduoda savo atliekamą amžio dalį tam, kas nori ilgiau gyventi.

Jautis, asilas ir arklys pirmi paprašė sutrumpyti jų amžį lig 20 metų, nes, girdi, ir per tą amžį užtektinai prisikamuosime.

— Tegul taip bus, — tarė Dievas ir mostelė ranka.

Vabzdžių burelis paprašė tik vieno meto amžiaus. Kiti pusę, o tretį trijų metų ir Dievas tarė:

— Norite tiek, turėkite, o tuos likusius metus pridedu žmogui.

Išėjęs į priešakį aržuolaitis ir kiti keli medeliai, linktelėjo prieš Dievą ir tarė:

— Jusų augštybė! Mes norėtume ilgiau gyventi, kad buti naudingesniais. Iš 30-ties metų aržuolo nei ašis vežimui neišeis, o iš ko tuomet žmonės stalus dirbdinsis."

— Gerai. Duosiu ir jums ilgėliau gyventi."

Ir Dievas pradėjo lyginti: vieniems trumpino, kitiems pridėjo. Išlyginęs tarė:

— Daugiau man neminėkit apie savo amžį, nes koki norėjote, tokį ir gavote."

O prie manęs Dievas priėjęs tarė:

— Žmogaus amžis bus sudėtas iš 30 metų jam skirto amžiaus, 10 metų nuo arklio paimto, 20 — nuo šunies ir 20 metų nuo beždžionės. Ir dabar turėsi 30 metų linksmaus gyvenimo, 19 metų didžiausio darbo, 20 metų šeimynos vaidų ir reikės šeimyną sėrgėti, su ja lojotis, o paskutinius metus gyvendamas atmink, kad gyvenimi monkės metus, nes busi visų pajuoktas ir visiems pasijuokimui."

Mane tokis nuosprendis nugadsino. Sudrebėjau

kaip apušies lapas, sutirtėjau ir baisiausių varpų gaudimą, rodos, išgirdau, kuris pamžu vis mažėjo ir mažėjo. Emiau ir nubudau.

Kambaryj šviesu ir laikrodinis budino darban.

Ach, tokis sapnas, tegul daugiau nesisapnuoja.

Petras Murza.

DR. A. J. KARALIUS
 Lietuvos Gydytojas ir Chirurgas
 2121 N. WESTERN AVE., CHICAGO.
 Valandos: Ryte 9—12.
 Po pietų: 2—8.
 Tel. ARMTAGE 984

Pranešimas

lietuviams, kad mes, jau gerai žinomi jums, lietuviški kriaučiai

P. Valiulis ir J. Savalskis, kurie seniau laikėme savo šapą po No. 70 Lawrence Street, dabar persikėlėme į naują vietą.
P. VALIULIS
 42 Haverhill st., Lawrence, Mass.

Jusu Groserninkas Pristatis Del Tavęs

Bevo
 A BEVERAGE

Gerėjai juomi restoranuose ir kitose vietose — dabar nori kad šeimyna ir svečiai prisidėtų prie to linksnumo. Smagu paduoti BEVO svečiams ir išgirsti juos sakant — kaip tai yra gardus — ir paskui menant kas tai jis galėtų buti. Jeigu nematę butelio tai sakys, kad tai visai kas kita — jeigu bus matę butelį tai turės kitus išaiškinimus apie jo gerumą.

BEVO yra maistingas — tyras, nesvaiginantis, sveikas ir pastiprinantis. PARSARGA — BEVO reikia gerti šalta.
 BEVO — visiems metams lengvas gėras.

Galima gauti BEVO viešbučiuose, restoranuose, grosernėse, krautuvėse, aptiekose, base ball parkuose, traukiniuose, laivuose ir visur kur tik gėralai parsiduoda. Idant nebutum prigautas, reikalauk kad butelį atidarytų prie tavęs.

BEVO parsiduoda tik buteliuose — ir į butelius pila išimtinai tik

ANHEUSER-BUSCH
 ST. LOUIS

SKAITYKIT "ATGIMIMĄ"

Naują dvisavaitinį apšvietos ir mokalo žurnalą pradėjo leisti Lietuvių Tautos Katalikų Bažnyčia Amerikoje. Žurnalas yra 20 puslapių, "Vairo" formato, su daugybe Lietuvos vaizdų ir šiaip puikių paveikslų. Jame telpa puikiausių lietuvių rašytojų straipsniai ir eilės, vertimai iš kitų kalbų, gvil-denama žmonių dvasiniai ir materialiai reikalai, etc.

Šis naujas lietuvių laikraštinės šeimynos narys nepastotja kelį nei vienam laikraščiu, bet įneša naują žiedą į mūsų kultūrinį gyvenimą.

Kaina tik \$2.00 metams, \$1.00 pusei metų.
 Norėdami vieno numerio pasiūrijimui pasiųskite 10c. ir pareikalaukite "Atgimimo" šiuom adresu:

"ATGIMIMAS"
 156 GARDEN ST. LAWRENCE, MASS.

ЧИТАЙТЕ старшую и самую распространённую в С. Штатах и в Канаде прогрессивную и непартийную народную газету

"РУССКОЕ СЛОВО"

выходит в Нью Йорке, ПОД РЕДАКЦИЕЙ Л. М. ПАСВОЛЬСКОГО при участии выдающихся русских, германских, польских и литовских литературных сил.

Передовая статья помещается как на русском, так и на английском языках.

"Русское Слово" ежедневно находится в 40000 русских, украинских и польских домах.

RUSSKOYE SLOVO
 81 East 7th Street New York, N. Y.
 Пробные номера высылаются бесплатно

BORDEN'S Malted Milk
 IN THE SQUARE PACKAGE

PRADĖK DIENĄ GERAL.

Rasi, kad tas yra nesunku, jeigu prieš eisiant gult, išgersi puodelį

BORDEN'S Malted Milk
 IN THE SQUARE PACKAGE

Tada pasilsėsi migiant ir pabusi ryte pastiprintas ir prisirengęs dienos darbu.

NUSIPIRK SIĄDIEN

Galima gauti visose aptiekose. Arba prisiusk šį kuponą ir 10c. stempų del: Malted Milk Dept., At Borden's Condensed Milk Co., New York. Gausite receptų knygelę ir pavyzdį — užtektinai viena kartui.

Vardas
 Adresas

P. Banin.

Jezuitai

(Tąsa iš "At." No. 51).

Prasidėjusiam vasario 25 d. Konklave arba popiežiaus rinkimuose diduma balsų pasirodė stoji už jezuitų kandidatą, kardinolą Kidžį. Tečiaus jezuitų pasisekimas neilgas buvo. Neapolio ir Prancijos kardinolai nutarė padėti visas savo pastangas, kad popiežiumi nebūtų išrinktas jezuitų kandidatas. Tam tikslui jie įsakė kardinolui Orsini'ui ir de-Berni'ui pranešti konklavui, kad jeigu jis nepalauks Neapolio, Paryžiaus ir Lisabono kardinolų ir be jų išrinktų popiežių, tai jie nepripažins jį popiežiumi, o tik paprastu Rymo vyskupu.

Jezuitų priešinkai kandidatu į popiežius pastatė kardinolą Galgonelį. Tai buvo menkas, bet labai garbės trokštąs žmogutis. Jis davė karaliams prizadą raštu, kad jis išnaikins jezuitų ordoną, užtat tie paremsią jį rinkimuose. Gegužės m. 18 d. Galgonelis buvo išrinktas popiežiumi ir priėmė savo pirmtakuno vardą ir apėmė Rymo bažnyčios valdžią vardu Klemento Keturioliktojo.

Lengva buvo duoti prizadas, bet nelengva buvo jį išpildyti. Naujasis popiežius tai tuoju suprato, kaip tik apėmė popiežiaus sostą. Stoti į atvirą kovą su ordonu, kuris savo apsigynimui buvo pasirūpęs visais priemonėmis panaudoti, buvo nelengvas dalykas. O Klementas Keturioliktas dar prie to nebuvo drąsus žmogus. Ir karaliai didžiai nustebo, kada vietoje ordono panaikinimo, popiežius pradėjo jį užtarauti. Tuomet karaliai priminė Klementui raštinį prizadą ir pagrasė viešai jį paskelbsią, jei jis neišpildys to savo prizado. Popiežius atsidurė neišnamame padėjime. Išnaikinti ordoną — reikiama rizikuoti savo gyvastimi, neišnaikinti — reikiama apgauni karalius, neišpildyti prizado, nustoja sosto ir dar pakeli skandalą, nes katalikų bažnyčios įstatai uždraudžia Rymo popiežiams daryti kokias nors sutartis jų sosto gyvavimui ir laiko tai didele nuodėme. Papildęs tą nuodėmę nustoja popiežiaus sosto ir jo rinkimai skaitoma nevertais. Jis pasiūlė karaliams pertaisyti-reformuoti ordoną, by tik nereikėtų jo išnaikinti. Bet karaliai to nei klausyti neklausė. Daugiau popiežius paprasė jų, kad nurodytų bent kokias priežastis, kurių del reikia išnaikinti "tokius garsus ordonas, idant išteisinus save jei ne prieš Dievą, tai bent prieš žmones." Karaliai pareikalavo be jokių paaiškinimų išnaikinti tuč-tuoju ordoną ir tiek! Klementui nieko kito nebeliko, kaip tik išpildyti tą karalių norą.

Buvo sudaryta tam tikra kardinolų komisija jezuitų ordono darbams iširti. Ta ir sustatė būlą apie ordono išnaikinimą.

Kaip popiežiui buvo paduota po ta bula pasirašyti, jis baisiai susijudino.

— Ši bula tai yra mano greitos mirties aktas! tarė jis, drebančia ranka rašydamsis po bula.

Ir jis neapsirikio....

Bulos įsakymas buvo greitai ir aštriai išpildytas. Pusė devintos vakare Rymo gyventojai pamatė nepaprastą reginį: Korsikos gvardija apstojo visas jezuitų namų duris. Pasirodė sibirų policijos buriai su popiežiaus komisoriais. Su kiekvienu buriumi ėjo notaras ir kapelionas. Kiekviena jezuitų name buvo iškilmingai perskaityta popiežiaus bula; buvo surašyta visi namų gyventojai. Paskui nustebusiems jezuitams buvo įsakyta, kad jie išsikraustyti į vienuolijas arba eiti į darbą. Atlikti tai buvo įsakyta per tris dienas. Einantiems į vienuolijas buvo pasiūlytas dovanas užlaikymas ir pervežimas.

Įpatį domos buvo atkreipta į generolą Losenco Ričį. Buvo manyta, kad pas jį ras daug pinigų ir brangenybių, todėl didelis korsikiečių burys apsupo jo rumą. Buvo visa akyklai iškratytą, bet visų nuostabai nieko nerasta. Pats generolas užsilaiškė su didele ramybe. Į klausimą kur yra ordono turtai, atsakė, kad ordonas jokių turtų neturi.

Ričius buvo suimtas ir del patogaus jo darbo buvo nuvestas į anglų kolegiją. Vienu laiku su generolu buvo iškrėsti ir jo suimti pagelbininkai. Jie buvo uždaryti į vadinamąjį Angelo Romą, į kurį greitai pervežė ir generolą.

Kratos visur buvo padarytos su didele doma, tečiaus buvo pranešta apie jų likimą ir jie visą turtą išgabeno pas turtinguosius ordono pasaulinius šalininkus.

Oficialiai ordonas dabar buvo panaikintas. Bet tai tik oficialiai. Ištikrųjų gi, jis gyvavo sau kaip gyvavęs. Ir negalima buvo manyti, kad tokia didžiulė organizacija galėjusi butų taip lengvai pasiduoti ir apleisti kovos lauką. Prasidėjo atkakli kova, kuri pasibaigė Klemento mirtimi, kaip jo ir buvo manyta.

Trumpu laiku, panaikinus ordoną, po miestą pradėjo eiti kalbos, kad Klementas greitai žus. Tos kalbos tiek prasiplatino, kad visi pradėjo laukti kokios nelaimės su popiežiumi. Aišku bu-

vo, kad jezuitai prie kažin-ko rengias. Ir netrukus tai atsitiko, ko visi taip baimingai laukė. Didžiojoje Savaitėje 1774 m. popiežius staiga pasijuto blogai — jį pradėjo šaltis krėsti, tampti sanarius, užkimo gerklė. Išspradžios manyta, kad tai buvo paprastas peršalimas, bet neužilgo pasirodė ir kitoki ženkli. Visas jo organizmas buvo apimtas kokios nepaprastos ligos, tarsi, kokios slogos: burnoje ir gerklėje pasirodė puliuoti skauduliai. Ligonis kentė baisų karštį, širdies pykimą ir baisiai blaškėsi po lovą. Po to prasidėjo nesulaikomas vėmimas ir galo pilvo skaudėjimas. Pilvas išsipūtė ir ištinio. Pradėjo stingti plaukai, atstoti nagai ir kristi lauk. Klementas gyvas puvo. Aišku buvo, kad jis yra apduotas kokia nors nepaprastais nuodais, bet vaistų prieš juos nebuvo surasta. Rugsėjo 19 d. gangrena galutinai apėmė pilvo galą ir Klementas pradėjo stirti. Rugsėjo 22 d. 1774 m. pusė aštuntos iš ryto Klementas numirė. 23 d. jo kūną norėjo balzamuoti, bet jis buvo taip supuvęs, kad reikėjo palaidoti nebalzamavus.

Taip baisiai jezuitai užmokėjo jam už pasiekimą juos išnaikinti. Jezuitai pasiskubino pasinaudoti Klemento mirtimi ir surašė jo vardu raštą, kad jis atšaukia savo bulą apie ordono panaikinimą. Prie to rašto pridėjo prakalbą, kurioje jezuitai rašė, kad: "kaip tik popiežius pasirašė po savo nedora bula, tai jį pradėjo sąžinė graužti ir tuoju ryžos atitaisyti tą pikta, kurį buvo padaręs visam krikščionių pasauliui, išnaikindamas Jezaus draugiją. Jis ryžos iškilmingai savo valia atmainyti tą savo bulą, idant jo įpėdinis galėtų atstatyti ordoną taip, kaip jis buvo. Tam tikslui jis savo ranka parašė ir pasirašė po šituo dokumentu ir įdavė jį didžiajam kardinolui Roski'ui, idant tas išduotų busiančiam popiežiui. Jis padarė tai slapta, kad burboniečiai karaliai vėl nebūtų pakėlę triukšmo. Nabašninkas Roski's išpildė jo įsakymą ir visi bažnyčios didžiunai gavo po kopiją to dokumento. Bet lig šio laiko reikėjo tą dokumentą slėpti ir tik dabar po 18 metų, mirus Klementui, kuomet visai atsimainė ir burboniečiai karaliai galima šį dokumentą išleisti į žmones."

Baugus Klemento Keturioliktojo likimas privertė jo įpėdinį Pijų Šeštąjį atmainyti savo apsiėjimą su jezuitais. Jis ne vien sustabdė visus jezuitų persekiojimus, bet dargi pradėjo skirti juos į augštas vietas. Greitai popiežius pradėjo elgtis dar drąsiau ir pripažino atvirai jezuitų ordono buvimą Ukrainoje ir Lietuvoje.

Greitai atėjo ir patogus laikas, kuomet jezuitai vėl galėjo pakelti galvą. 1814 metai buvo tamsiosios galybės—reakcijos metai visoje Europoje. Visos senosios tvarkos tamsiosios galybės pajuto, kad dabar atėjo jų dienos. Jezuitai suprato, kad ir jų dienos vėl atėjo. Kaip stiprus reakcijos ramstis, jezuitų ordonas buvo pagaiduojamas tuomet visų reakcionierių. Rugsėjo 7 d. 1814 m. ordenui buvo sugrąžintos visos tiesos ir jis galėjo išnaudojti plačiai pradėti savo darbą. Jezuitai, žinoma, pasiskubino pasinaudoti geromis aplinkybėmis ir atgaivino visas savo organizacijas. Teisybė, ne visur jų organizacijos pripažinimas lengvino jiems kovą. Per paskutiniuosius metus buvo žinomi šie jezuitų generolai: Tarkvini's (1873 m.), Prancelinas (1876 m.), Marcela (1886 m.), Marten'as (1892 m.). Ordono narių skaičius: 1816 m. — 674; 1841 m. — 3563; 1880 m. — 10521 ir 1889 m. jau 12,306.

Taip jezuitai atgimė išnaudojti ir po šiai dienai uoliai tarnauja tamsybei, reakcijai ir atžagareivvybei kovoje su gimstančiomis laisvomis naujoms gyvenimo formomis.

(Toliau bus.)

Balys Sruoga.

SUTEMOS DAINUŽĖLĖ.

Iš kalnelio žaliagalvio
Pasikėlė dainužėlė
Pamažėli...

Kur lakštingala giedojo...
Nuo rasos kur žiedas linko...
Kur takai jaunystės godų...

— Kaip išbristi man vargdieni
Tokį platų platumėlį,
Tokį gilų ilgastėlį...

— Kaip pasiekti man besparnei
Mažutėlį žyburėlį
Sutemėlė...

— Ar aš austi nemokėjau
Mėnesieną
Diemedėliais, erkėtėliais
Ataudėliais —
Nevirpėjau!...

— Ar tas sapnas-mano žiedas?...
Ar ir aš gimiau paparčiu?..
Ar nešnekis su lelijoms
Vandenėlis
Ir manęs?..

Iš kalnelio dainužėlė —
Liūnas, liūnas klampunėlis...
"(Iš Santaros.)"

BUCK RUN OIL AND REFINING CO.

Svarbus Pranešimas

BUCK RUN OIL AND REFINING CO. BAIGIA GREŽTI ŠULINĮ No. 1.

Gręžimo darbas bus užbaigtas bėgiu kelių dienų. Aliejus jau teka per gręžimo mašinerijas. Buck Run Oil and Refining Co. turi aliejus. Kompanija paskyrė tik mažą dalį šerų beparduoti po \$1.00.

Nuo 10 dienos Sausio-January šerų kaina pakils.

Užtikriname, kad niekuomet vėliau nebebusite pirkti šerų po \$1.00. Vėliau perkantieji šerų turės mokėti brangiau. Todėl tie padarys didesnius pelnus, kurie pirsks šerų dabar BUCK RUN OIL AND REFINING CO. turi jau užėmusi sekantčius svarbius aliejaus laukus:

DIDELĮ PLOTA ŽEMES GARSIAME NOWATA ALIEJAUS LAUKE, OKLAHOMOJE. 3520 AKRŲ ALIEJAUS ŽEMES ATOKA PAVIETE, OKLAHOMOJE. 70 AKRŲ GARSIAME "BALD HILL" LAUKE, OKLAHOMOJE.

Beto, tarybos vedamos, kad užpirkus kelis aliejaus laukus Kansas ir Kentucky valstijose.

Tuojaus nusipirkite

Šerų šios augančios ir užtikimos aliejaus kompanijos. Pasinaudokite proga dabar. Greitai jos nebus.

Dabar dar galite pirkti

100 šerų už \$100; 200 šerų už \$200;
500 šerų už \$500; 1000 šerų už \$1000.

Daugelis lietuvių turi pirkti šios kompanijos šerų nuo \$500 iki \$1500 ir kiekvienas džiaugiasi iš savo investavimo.

Dideli pelnai ant aliejaus biznyje

\$500 investuoti į	Deep Sand Oil Co.	pakilo iki	\$10,000.00
\$500 "	New York Oil Co.	" "	15,000.00
\$500 "	Peerless Oil Co.	" "	21,500.00
\$500 "	Pinol Oil Co.	" "	54,000.00
\$500 "	Kern Oil Co.	" "	120,000.00
\$500 "	Coline Oil Co.	" "	230,000.00

Sakoma, kad į 500 dienų Oklahomos aliejaus šuliniai padarė 500 naujų milijonierių. Mes neužtikriname, kad tamtos investuoti pinigai padarys ir tamtai milijonus. Bet tikriname tiek, kad šerai BUCK RUN OIL AND REFINING CO. pakils dar daugelį kartų.

Dabar paskutine proga

nusipirkti šios kompanijos šerų po \$1.00. Nepraileiskite jos. Nelaukite. Prisiųskite savo orderius TUOJAUS. Pasakykite ir savo draugams. Tegul ir jie prisideda prie šios atsakančios aliejaus kompanijos. Investuokite kelis šimtus dolerių dabar, o trumpoje ateityje jie gali jums atnešti šimteriopai.

Siųskite savo orderius tuojaus sekantiu adresu:

J. ILGAUDAS, Mgr., CHAS. A. WOOD & CO.

110 S. DEARBORN ST., ROOM 1016. CHICAGO, ILL.
Ofisas atdaras subatos vakare iki 8 val., nedėliomis tarpe 10 ir 2 val. po pietų.

Išpildykite šią blanką ir prisiųskite mums tuojaus, o gausite aliejaus lau kų žemlapį ir pilnas informacijas.

Vardas Adresas

PROVOKUOJA.

"Laisvė" ne juokais ima provokuoti SLA. viršininkus ir "Tėvynę."

"Susivienijimo viršūnės serga neabejotina liga, gal vėžio liga, gal gangrena, o gal tai liga, kurią buvęs caro ministeris Protopopovas pavadino nesupratimu amžiaus dvasios.

"Susivienijimo "lyderiai" turi žinoti, kad dabartiniame laike neužtenka minioms saldžių žodelių apie tėvynės meilę. Minios pradeda pamatyti, kad patriotizmas, tai vilugystė, ir todėl tos minios šalinasi, saugodamos save nuo veliugystės. Šiandien mus Susivienijimo organas "Tėvynė" kimšte prikimšta agitativišku straipsnių už tautininkų iliuzijas, bet už darbo žmonių reikalus t. y. už darbininkų klesos, labai sunku įžiūrėti, kur viena kitą žodi?"

Tegul "L." parodo, kur "Tėvynė" rašė prieš darbininkus? O gal jus norite raštų apie socialę revoliuciją, tai kam tuomet jus esate?

"TĖVYNĖ" IR MOTERŲ IR VAIKŲ MĖNESINIS PRIEDAS

—VISIEMS METAMS KAINUOJA TIKTAI \$1.00—
Užrašykite ją savo draugams ir pažįstamiems ir patarkite kožnam lietuviui skaityti.

Užsakymus ir pinigų reikia siųsti sekantiu adresu:

A. B. STRIMAITIS,
307 West 30th Street, New York City.

Užsirašyk sau ar savo pažįstamiems didžiausią savaitraštį "VIENYBĖ LIETUVNINKŲ"

Instelgta 1886 m.

"Vienybė Liet." privalo skaityti kiekvienas lietuvis ir lietuvalė.

"Vienybė Liet." talpina moksliskus ir pamokančius straipsnius.

PRENUMERATA METAMS:

Suvenyose Valstijose...\$2.00; pusel metų \$1.00.

Kanadoje.....2.50; pusel metų \$1.25.

Kitose viešpatystėse.....3.00; pusel metų \$1.50.

Pažirejimai siunčiame vieną numerį dovanai ir knygų katalogą.

DIDŽIAUSIA KRAUTUVĖ VISOKIŲ KNYGŲ.

"VIENYBĖ LIETUVNINKŲ"

120-124 GRAND ST., BROOKLYN, N. Y.

Mokykis Francuzų Kalbos

Užsirašyk "Amerikos Lietuvi", kuriame ras geriausią Raštą, Zinių, Juokų ir Eilių

Taipgi dabar ką tik prasideda Francuzų Kalbos Lekcijos, labai naudinga nors kiek Lietuviams su ta kalba susipažinti. Ypatį naujoms, kuriems gal atseis Francijoj buti, visiems kareiviams naudinga užsirašyti "Amerikos Lietuvi" \$2.00 metams.

"AMERIKOS LIETUVIS"

15 Millbury Street, Worcester, Mass.

T.M.D. Reikalai.

TMDNAA. SUVAŽIAVI-MAS.

Grudžio 23 d. 11:30 val. ryto p. Čibo svėtainėje prasidėjo Tėvynės Mylėtojų Draugijos Naujosios Anglijos Apskričio kuopų atstovų susivažiavimas. Dalyvavo keli desėtkai delegatų ir svečių.

Po įžanginės Apskričio pirmininko, p. J. Strimačio kalbos tapo peršaukti atvykusieji atstovai ir išrinktas prezidiumas: S. Zaveckas—pirm., J. Sekevičius—vice-pirmininku, K. Norkus—sekretorium.

Malonu buvo matyti buri susivažiavusių jaunų vyrų, pilnų energijos ir prakilių norų.

Delegatų kalbos buvo neįspasakytai įdomios: visi išreiškė savo norus, bei padavinėjo planus ir sugestijas, koku būdu praplating kuo daugiausia mūsų liaudžiai naudingos literatūros; kaip sužadinti žmones prie organizavimosi; kaip išauklėti mūsų liaudį savystovumą, etc.

Kaip suvažiavimo nutarimus taip apskričio valdybos bei kuopų atstovų išreikštas mintis Apskričio ir abelnai Tėvynės Mylėtojų Draugijos pagerinimų reikalais visuomenės turės progą pamatuoti protokole. Aš tik pažymiu tą prakilnų ir pavyzdiną susivažiavusių TMD. NA A. delegatų žygį, kurį jie padarė linkui nuteriotos mūsų tėvynės Lietuvos. Sešioms pasibaigus delegatai suaukavo Lietuvos Nepriklmybės Fondan \$30.00, vardan Kalėdinių dovanų badaujantiems Lietuvos žmonėms.

Į dešimtdoliarinį L N F. skyrių įmokėdamas visą dešimtinę įstojo jau daug pasidarbavęs mūsų tėvynės ir pavergtos mūsų liaudies labui, gerbiamas Petras Czirras iš Lawrence, Mass. Imokėdamas antrus penkis doliarus įstojo į tuksantinę armiją, kovotojų už Lietuvos laisvę "Atgimimo" redaktorius Kastantas Norkus.

Po vieną doliarį paaukavo įstojusieji "1000 po \$10.00" LNF. skyrių šie delegatai: Jonas Večkys, Jonas Zaukasas, Selvastras F. Zaveckas, Juozas Sadauskas, Jonas Sekevičius, K. Vileišis, Ign. Tarulevičius, K. Sirbikas, S. Geniotis, Jonas Indilas, A. Mockevičius, Z. Dzedulionis, Pr. Biliunas, J. Strimaitis ir J. Aleksonis.

Grandioziškos prakalbos.

Ateityje" ir vietos laikraštyje "Atgimime" buvo pranešta, kad tos pačios dienos vakarą ten pat TMD. Apskritys rengia prakalbas. Nežiurint į tai, kad nebuvo pagarsinta išanksto, net jokių plakatų nebuvo; o taipgi nepaisant į tai, kad kun. Vermauskas (ryminis) lyg

ir ant keršto apsejo visą Lawrence'ą plakatais, kad tuom pačiu laiku įvyks didelės prakalbos "Apie Lietuvos respubliką," — betgi į Tėvynės Mylėtojų prakalbas suėjo apie 600 žmonių: visos sėdynės neperdidelėj Čibo svėtainėje buvo užimtos, pasieniai, užpakalis, vidurys salės ir galėreja buvo kimšte prikimšta apšviestėsniaje, daugiau susipratusia Lawrence'o publika.

Į "respublikoniškas" prakalbas beveik nieks iš protaujančių žmonių nėjo, nes yra žinoma, kokią "respubliką" tie ponai Lietuvoje per amžius laikė.

Prakalbų programa prasidėjo gerbiamo Z. Jankausko, vakaro pirmininko, žodžiu.

Pirmausia trumpai, bet šį kartą labai nuosekliai kalbėjo kun. vysk. S. B. Mikevičius: jis darodinėjo, kad tik per skaitymą gerų knygų ir laikraščių, per protavimą ir mokslą žmogus tobulinasi ir gal pagerinti savo gyvenimą.

Paskui buvo perstatytas "Atg." redaktorius, K. Norkus, kuris davęs publikai porą teisingų komplementų, kvietė susirinkusius duot nors po kvoterį, kaipo Kalėdines dovanas Lietuvai.

Paskui p. Norksu su žinoma veikėja, ponia Valerija Mikšriene perėjo per svėtainę užrašinėdami aukautojus. Atjauciantieji padėjimą, gerbiami lawrenciečiai, suaukavo į LNF., kaipo duodami po mažą kalėdinį prezentą Lietuvai. \$20.00.

Po vieną doliarį aukavo:

Valerija Mikšienė, Adolfas Lienis, Antanas Malinauskis, Marcelė Vaikšnoritūtė, Marcelė Tamušonienė, Liudvikas Šilabritas, Povilas Krukonis, William Sharlovas.

Po 50c. aukavo:

A. Povilaitis, J. Šalankas, Fr. Penkauskienė, P. Samonis, A. Žilinskis, J. Lienis, Ona Janukoniūtė, P. Janukonis, J. Balčauskas, Jadvyga Janukoniėnė, A. Počiūnienė, R. Baliukas, J. Bakitskas, Kaz. Alešunas, V. Krulikauskas, Kaz. Sasnauskas, J. Jančius ir Jonas Aldonas.

Smulkių aukų 61c. Viso vakare suaukauta \$18.61.

Delegatų aukos \$30.00. Iš viso — \$48.61.

Kad padaryti pilną pusę šimto doliarų draugai bevardžiai pridėjo \$1.39c. Taigi iš viso per TMD. NAA. parengimą iš Lawrence'o tapo pasiūsta L. N. Fondan visa pusė šimtinės doliarų.

Garbė rengėjams ir aukavusiems tėvynainiams!

Reikia pastebėti, kad aukavo daugiausia tos ir tie, kurios ir kurie paprastai visuomet aukauja ir aukauja prakilniems tikslams.

Tuom TMD. vakaras da nesibaigė; ant estrados pasirodė "Ateities" redaktori

rius p. J. Strimaitis, kuris tat savo ilgoj, turiningoj ir populiariškoj kalboj rimtai ir nuodugnai aiškino kultūros istoriją nuo pirmųjų amžių iki dabartinių laikų ir kas bus toliaus.

Gerbiamas J. Strimaitis aiškindamas reikalingumą kultūros žmonijai, kvietė susirinkusius dėties prie T. M. D. Pažymėdamas atlikus TMD. darbus "Ateities" redaktoriu darė proporcionaliu išskaitliavimus: kiek yra Amerikoje lietuvių, kiek jų užsiima skleidimu apšvietos ir ko galima darsiekt sukonzentravus visų Amerikos lietuvių jiegas bendrame kultūros darbe. Publika atydziai klausėsi vaizdžios ir pamokinančios p. Strimačio prakalbos.

Daugybė lawrenciečių davė prisizadėjimus prisidėti prie TMD., o 18 žmonių laike šių prakalbų jau įstojo į vietinę TMD. kuopą ir per jos sekretorių p. J. Sekevičių užsimokėjo pilną narystės mokesči.

Apšvietos tikslą aiškino ir vakaro pirmininkas p. Z. Jankauskas; jis priminė, kad Lawrence yra puikus L. T.K.B. Knygynas, kuris atdaras del visų lietuvių. Pirmininkas patarė šeiminkēm nelaikyt ant burdo tokių žmonių, kurie neskaito knygų nē laikraščių. Burdingieriams patarė negyvent pas tokius šeiminkinius, kurie nedalyvauja mūsų kulturiniame darbe.

Po prakalbų buvo ir deklamacijų. Sakė monologus, deklamavo ir giedojo p. Stepulionis (?). Pabaigoj puikiai išpildė savo monologus draugas Pranas Puidokas.

Susirinkusi publika buvo ypač gerame upe ir nors jau gana vėlai buvo, vienok pasibaigusi programai nenorėjo skirstyties iš svėtainės. Da ir rengimo lešų padengimui suaukavo kelis doliarus. Keletas papirko "Ateities" Koop. B-vės šerų ir daugelis užsisakė "Ateitį."

Turiu pastebėti, kad publika buvo susirinkus įvairių pažiūrų ir labai gražiai užsilakė. Didžiama tai buvo Liet. Taut. Katalikų Bažnyčios parapijonai.

Daugiau tokių parengimų! Nes tik per juos gali gimti mūsų visuomenės vienybė ir tvėriančioji galybė.

Lawrencietė.

LAIŠKAI Į REDAKCIJĄ.

Waterbury, Conn.
"Ateities" No. 47 tilpo iš Waterburio korespondencija apie Aušros vakarą — septyktklį. Korespondencijos rašytojas Kapų Kipšas, apsilenkė su teisybe ir neteisingai apšmeižė "Aušros" draugiją ir artistus, nebe, prisimetęs dailės žinovu, nurodinėdamas kur kuris klydo. Ta jo recenzija buvo atliktta labai neteisingai.

Man kaip aušriečiui yra nemalonu, kad "Ateityje" patilpo tokia neteisybė ir todėl, kai-kurias vietas čia pataisau.

1) "Aušros" draugija lošia neblogiau už kitas draugas ir ją žmonės taip mėgia, kaip ir kitas.

2) "Aušroje" veikia toki pat žinovai dailės, kaip "Varpe" ir kitose draugijose.

3) Satula, režisierius "Aušros" lake vakaro dirbo lig po 9 v. v. už scenos ir ant scenos ir tik pačioj pabaigoj išėjo salėn, todėl jis gėrėtis ar juoktis iš publikos pusės negalėjo.

4) Pavadinimą tulų artistų skerdžiais ir tt. kritikavimą judėjimų, Kapų Kipšas skaitome ne kompetentišku ir patartume jam, kaip jis aušriečiams, nueiti pasimokyti kur-nors, kaip recenzijos rašomos, įgyti reikalingų tokiam rašytojui žinių, bet befakčiai, be patarimų, be nieko geresnio tik peikti — tą darbą gali konekiekvienas Waterburietis padaryti.

5) Labai jam dėkuojame už patarimą pasimokinti ir mes tą supratę anksčiau pradėjome daryti (mokintis) ir Tamsta jau pavėlinote su patarimu.

6) Mūsų lietuvių teatrą reikia kelti ir tą mes žinome ir mūsų noru tai yra. Bet mes nemanome, kad jus, p. K. K., pakeltumėte rašydami panašias korespondencijas.

7) Mes gerbiam "Varpo" veikimą, gerbiam artistą A. Vitkauską ir jo trusų ir mokinimų sutiktume pasinaudoti ir prigėlbėti jam, vienok to nebutų galima iš aušriečių tuomet sulaukti, kuomet K. K-šai šmeiž, nes kila nariuose neapykanta, prieš, gal, visai nekaltus žmones ir tuomet geri gerų žmonių norai palaikomi už blogus, už veidmainingus, ir atėjus vienybės ir bendro darbo klausimams, mažai ką galima atsiekti.

8) Po šito mūsų pataisymo, skaitome tą dalyką užbaigtu ir prašytume Kapų Kipšo ir kitų korespondentų ateityje buti teisingais ir nesistengti savo draugus padaryti savo priešais.

9) Tariame ačiu "Ateities" Redakcijai už atitaisymą ant mus išspausdintos neteisybės ir tikimės, kad ateityje nei p. K.K. nei kiti nesistengs mūsų d-jos pastangose matyti vien juoda, bet kur bus negera, tai draugiškai ant vietos stengsis pataisyti geru patarimu ir visi lavinsimės solidarai dailės srityje.

Su tikra pagarba
Pranas Siugždinis.

PAIN-EXPELLER

tai kiekvienos šeimynos geriausias draugas, kuris tikrai pagelbi nuo visokių kentėjimų ir skausmų.

Dabartinės gyvenimo aplinkybės privertė mus parbranginti iki 35 centų mažą buteliuką ir iki 65 centų didelį.

Pilnai tikėkite, kad gausite visada tą senai išbandytą gyduolę tokio pat gerumo ir pagelbingumo. Nesiduokite apgaut suklastuotais vaistais, parduodamais už pigesnę cėmą.

Šią seną tikrą gyduolę gausite visuomet tokiamė pakelije, kaip čia parodyta. Pirkdami žiurėkite, kad butų ant pakelio ženklas "INKARAS" ir žodis "LOXOL," o taipgi mūsų pavardė.

Tikrasis PAIN-EXPELLERIS parduodamas visose aptiekose. Galite gauti ir tiesiog iš mūs. Patarime pirkt buteliuką už 65 centus, nes jame yra gyduolių dvigubai daugiau, negu už 35 centus.

F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington Street, New York

Platinkite "Ateitį" darbo žmonių laikraštį.

DIRVA

Didžiausias ir naudingiausias laikraštis.
Neužsiima barnėmis nē polemikomis.
Talpina daug žinių.
Talpina daug moksliskų ir pamokynančių straipsnių.
"DIRVA" verta skaityt kiekvienam lietuviui ir lietuvei.
Tik \$2.00 metams.
Kanadoj ir Meksikoj \$2.50.
Kitose šalyse \$3.00.
Ant pažiuros vienas No. Dykai.

"DIRVA"
2064 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO

Dantis Išgaminuoju DYKAI

Gydau dantų ligas. Expertas auksinių dantų ir tiltukų (Bridgework Restorations).
DR. A. H. N. FLINK,
210 Hanover st., Boston, Mass.
Atdara iki 8 P. M. Nedėliomis iki 2 P. M.

Ką tik išėjo iš spaudos EILĖS-DAINOS

Parašė Juozas Rainis.
Rinkinyus puikiausių eilių, tinkamų deklamacijoms ir kt.
KAINA TIK 20c.
Imantiems daugiau ir perkupčiams bei agentams didelis nuolimitis.

"ATEITIS"
366 Broadway,
So. Boston, Mass.

DR. ST. ANDRZEJEWSKI

Vienatinis Lenkiškas DANTŲ DAKTARAS.
Užtaisu pasigadinusius dantis ir dedu naujus. Laiką garantuoju. Ištraukiu dantis be jokio skausmo.
176 Harrison ave., Boston, Mass.

GERIAUSIAS GRABORIUS ST. BARACEVICZ.

Jėpamirškite, kad aš važiuoju ir į kius miestus ir nei kiek brangiau už tai neimu. Draugai! Jeigu svėtintaučiai arba jusų draugai sitystų jus pas kitą, tai neklausykite jų, o šaukite, kas mane. Aš rokuoju už palaidojimą didelį \$45.00, už mažų \$15.00. Daipgi aš parduodu kvietikas ir paminklus. Mano ofisas:
258 Broadway, So. Boston, Mass.
Tel. So. Boston 839—J.
Gyvenimo vieta:
237 D st., So. Boston, Mass.
Tel. So. Boston 1062—W.

ŽIEMA. Ateina.

Bus šaltā Dabar geriausias laikas užsisakyti švėrtus kurinus mes pasiuvam puikiai sulig vėliausias "block" sistemos kirpimo. Šitai pasiuti draubžiai geriausiai tinka kožnam žmogul. Žemos kainos—darbas gvarantuotas. Taipgi visokius drabužius išvalome, išprosinam ir sutaisome.
So. Boston Custom Tailors,
K. Plioplis, A. Samokaitis sav.
278 Broadway, South Boston, Mass.

Dr. George P. Ross

NO PLATES REQUIRED
DENTISTAS.
Traukia dantis be skausmo. Lengvais išmokėjimais.
455 Broadway, So. Boston, Mass.

Dr. Paul J. Jakmauh

(Jakimavičius)
Priėmimo valandos: nuo 2 iki 3 val. po pietų ir nuo 7 iki 6 val. vakare.
509 Broadway, Kampas G St.,
So. Boston, Mass.
Telephone South Boston 502

Išgaminuoju aikiš ir pritaikom akinus.

H.S. Stone O.D.

Akiu Specialistas.
399a Broadway,
Tarpe E ir F gatviu. South Boston.

RUSKAS DAKTARAS

Dr. N. A. Glebow,

Specialistas Veneriškiu ligu. Įgijęs mokslą Berliuo, Vienos ir kituose Europos universitetuose.
894 Main St., Cambridge, Mass.
Ofiso val. nuo 1 iki 2 ir nuo 6 iki 8 po piet. Nedėliomis nuo 12 iki 1 d.
Kitas ofisas
428 Centre St., Jamaica Plain, Mass.
Telephone: Jamaica 1831 W
ir Cambridge 1235 J.

Bell Phone, Dickinson 3996 M.

Dr. Ignotas Stankus

1210 S. Broad St., Philadelphia Pa.
Physician and Surgeon (lietuvis gydytojas ir chirurgas pabaigęs Indianos Universitetą). Gydo visokias ligas vyrų, moterų ir vaikų. Daro operacijas.
Ofiso valandos: 9-11 ryto, 2-4 po vakaro. Nedėliomis: piet., 7-9-11 ryto, 1-4 po piet.

Labai Puikus RESTORANAS!

Geriausia vieta del vyrų pietus ir vakarienę suvalgyti. Lietuviški valgiai gaminami.
J. Mathus.
344 W. Broadway, So. Boston, Mass.

PUIKIAUSIA SO. BOSTONE BARZDASKUTYKLA IR KIRPYKLA.
JUOZO KAZIUKONIO.
Užlaikau geriausias barberius, pridabuju švarą, skutame ir kerpame visokiomis madomis — kaip kas nori. Mano barzdaskutykla randasi po
224 W. Broadway,
So. Boston, Mass.
(52)

Telephone So. Boston 605

LIETUVIŠKAS Advokatas

WILLIAM F. J. HOWARD
Lietuviška pavardė buvo Vincas F. J. Kavaliauskas
315 W. Broadway
SO. BOSTON, MASS.

\$2.00 | dieną \$2.00 | valandą

KURIS JUMS GERIAUS PATIKTŲ

Gerai "Lietuvos" laikračio agentai lengvai padaro po \$2.00 į valandą liuosu nuo darbo laiku.
Jūs turite progą tą patį padaryti. Ir nerūkaujate savo darbo meti. Klauskite platesnių informacijų, rašydami
"LIETUVA"
814 W. 33rd St. Chicago, Ill.

Vietos žinios.

SVARBUS PRANEŠIMAS.

Lietuvių Ukėsų Draugijos laikytame susirinkime gruodžio 16 d. 1917 m., buvo renkama nauja valdyba 1918 metams ir išrinkta šios ypatos: pirmininku M. Venis, vice-pirm. T. Galinis, protokolų rašt. M. Versiackas, finansų rašt. A. Latvinskis, išdininku A. Komičius, maršalka V. Jurgelaitis, vadovas J. Slivkauskas. Sekantis metinis susirinkimas atsibus sausio 20 d. 1918, 2-ą val. po pietų, Lietuvių vėtainėje, So. Boston, Mass.

Šiame susirinkime užims nauja valdyba savo vietas ir pradės darbuotis neskirdama jokių partijų ir žiūrės, kad būtų vienybė tai bus ir galybė.

Patartina visiems prigulti prie šios politiškos draugijos.

M. V.

L. LABDARYSTĖS D-JOS NAUJA VALDYBA.

South Bostono Lietuvių Labdarystės Draugijos valdybon išrinkta ateinančioms metams.

Pirmin. P. Jankauskas, vice-pirm. A. Kupstis, protokolų sekr. S. Mockus, finansų sekr. J. Pečiulis, ir kasierius C. Jurgelionas.

Board derektoriams: — J. Likas, J. Sokas, U. Yanuška, M. Gričius, K. Vilaišis, maršalka F. Sinkevičius.

Metinis susirinkimas Lietuvių Labdarystės Draugijos bus 2 d. sausio, 1918 metų, seredos vakare, prasidės 7:30 valandą.

Malonėkite visi nariai atsilankyti, nes yra daug svarbių reikalų aptarti ir bus išduotas pilnas raportas.

A. Rasimavičius, sekr.

Iš S. L. Šv. Kazimiero d-jos susirinkimo.

Virš minėtos draugijos susirinkimas buvo laikytas gruodžio 23 d. 1917 m. Lietuvių Labdarystės svetainėje, So. Boston, Mass.

Čionai prisieina pažymėti, kad ši draugija yra kulturingiausiųjų pašalpos d-ju, kuri toli pralenkus visas kitas draugijas savo progresu ir labdaringais darbais. Ji visuomet aukoja daugiau negu bile kuri kita draugija. Štai ir šiame susirinkime, prisiminus keiliams Nepriugulmybės Fondo veikėjams nutarta paaukoti į Nepriugulmybės Fondą metinę auką kaipo Kalėdų dovana \$100.00. Turėtų imti pavyzdį kitos draugijos ir neatsilikti, bet dėti visas pastangas, kad padidinus Nepriugulmybės Fondą, sustiprinus jojo pajiegas išgavimui Lietuvai Visuotinos Nepriugulmybės.

Taipgi išrinkta nauja valdyba 1918 metams: pirm. Stasys Mockus, vice-pirm. V. Račkauskas, išdin. Petras Kyburys, maršalkos J.

KALEDŲ DOVANOS

Visi gali pas mus išsirinkti čeverykus: vyrų, moterų ir vaikų. Marškiniai del vyrų nuo 59c iki \$3.00. Nektaižos (kaklaraiščiai) nuo 25c iki \$1.50. Gražiausio šilko šalkos nuo \$1.00 iki \$5.00. Skrybėlės nuo \$1.00 iki \$6.00. Taipgi pančekos, kalnieriiai, guzikai, spilkos ir taip toliau.

RAKANDŲ NUMAZINTA KAINA:—Lovos, komodos, krėslai, pečiai, matrasai. Siuvasmos mašinos. Graphophonai nuo \$15.00 iki \$300.00, taipgi visokių rekordų lietuviškų ir angliškių. Adresas:

C. P. YURGELUN

377 BROADWAY, SO. BOSTON, MASS.

Ar svarstei pirkti P vais išmokėjimais? Iana arba Automatišką Pianą, leng- Jeigu turi Pianą ant musų Automatišką Piaarba Grafonolą, gal norėtum mainyti bar nežingėdaui, bet gal nų, lengvais išmokėjimais. Gal da- Atlyginsiu pinigais, jeigu žinai ką kitą, kuris nori pirkti Pianą. nuo Hallet & Davis Co., priduosi man vardą to, kuris pirktų Tamstai bus atlyginta. per mane. Kaip tik parduosiu, tai Su automobiliu Drauge: — nuvešiu parodyti daugelį Pianų. Atvirute praneškit: JOHN J. O'BRIEN, SO. BOSTON, MASS.

25 VALE STREET, SO. BOSTON, MASS.

NAUJŲ METŲ LAUKIANT Muzikos ir Dramos Draugija "Gabijs" rengia puikų

Koncertą ir šokius!

bus PANĖDELYJE, GRUODZIO-DECEMBER 31 D., 1917 M., Lietuvių salėje, kamps E ir Silver Streets, So. Boston, Mass. Prasidės 7:30 val. vakare ir trauksis iki 1-mos valandos nakties

ATIDAROMA DVASIŠKA

SEMINARIJA

Kadangi žmonės kas-kart kreipias reikalaujami sutvėrimo naujų Amerikos Lietuvių Tautinės Katalikų Bažnyčios Parapijų, tai tam reikalingi kunigai. Rimti žmonės, baigusieji teologijos ar filosofijos mokslą, o taipgi gimnazistai gali izeiti į kunigus, pastodami į dvasinę seminariją, kurios kursas tuoj prasideda. Reikalaujami informacijų rašykite Rt. Rev. S. B. Mickevics, 156 Garden st., Lawrence, Mass.

reš, bet dabar jau pažįstą save ir esąs lietuvis ir kariausias už Lietuvos laisvę. Ketvirtas kareivis, B. Kudrevičius perstatytas susigradino ir pasakė: "Sudiev! Gal jus jau nematysiu, nes panedėlyje išvažiuoju 8:30 iš ryto."

Graudu ir skaudu pasidarė, kuomet reikėjo atsiveikinti su jaunikačiais, manant, kad tai ir paskutinį sykį.

L. J. S.

"ATEITIES" AGENTAI.

- LAWRENCE, MASS.
- A. Ramanauskas, 101 Oak st.
 - J. Žukauskas, 101 Oak st.
 - L. Vaitkevičia, 3 Gens Court.
- MONTELLO, MASS.
- B. Juodris, 16 Sprague st.
 - S. Geniotis, 79 Vine st.
 - S. Šleinis, 79 Vine st.
 - P. B. Miškinis, 35 Arthur st.
- CAMBRIDGE, MASS.
- P. Bartkevičia, 877 Cambridge st.
 - S. Morkis, 719 Main st.
- NEW HAVEN, CONN.
- K. A. Makarevičius, 255 Wallace st.
- DETROIT, MICH.
- F. A. Račkauskas, 434 Cameron st.
 - J. Petrauskas, 1929 Chopin st.

Lietuvių Muzikos Konservatorija.

ATIDARO MOKSLO SEMESTRĄ IŠ 20 LAPKRIČIO IR TĘSIKI 20 DIENAI BIRŽELIO, 1918 METŲ.

JAUNUOMENE, Naudokies Proga ir Mokinkies! Tėvai, siųskit vaikus mokintis piano, smuikos, flauto, klarnetto, čello, dainavimo ir teorijos. Specialės lekcijos dainavimo ir kompozicijos.

Mikas Petrauskas

395 BROADWAY, SO. BOSTON, MASS.

Serganti Vyrų ir Moterų ekite pas Mane!

Su bent kokia chroniska, nervų arba šiaip kokia liga, kuri reikalauja specialisto patarnavimo. JIESKOKITE PAGALBOS TEN, KUR GALĖSITE JĄ SURASTI. Pradėkite tiesiai eiti Sveikatos keliu.

673

Washington Str.

arti Boylston St. ant antrų lub.

Ofiso valandos: 9 val. ryte iki 4 val. po pietų. nuo 6 val. iki 8 val. Nedėliomis 10 val. ryte iki 2 po pietų.

Jums išegzaminavimas nieko nekaštuos, jeigu Jūs čia gydysitės. Geras ir užtikrintas ištyrimas (egzam.) parodys Jums tikrą fizišką stovį ir padės Jums atstoti ant sveikatos kelio. Tas išgelbės Jūs nuo kančių ir kitur negero gydymo.

Daug metų — praktikavęs. Paskiausieji ir geriausieji gydymai — medikališki ir elektriški. Naujausi ir geriausi prietaisai. Viskas kas geriausia sergantiems.

AR JŪS KENCĪATE

Nuo silpnų nervų, skaudančio nugarakaulio, užmiršimo, nenormalio širdies mušimo, silpnų plaučių, apsnudimo, sunkaus jautimo, galvos skaudėjimo, svaigulio, neaiškaus matymo, silpnumo sąnarių, ulcerio, žaidų, kataro, užkimo gerklės, nuo skausmų viduriuose arba nugaroj, gerklės skaudėjimo, apvilktą liežuvį, konstipaciją, reumatizmo skausmą arba spaugų? Šių ir daug kitų ligų, nuo kurių matosi pirmas persergėjimas, nustoti sveikatą ir vikrumą ant visados.

Aš gydiau vyrus ir moteris per daug metų. Vienas atsilankymas pas mane užtikrina Jus apie mano gabumus ir užganėdina Jumis, kodėl aš turiu tiek gerų pasekmių į trumpą laiką mano gydymo. Aš gydau tik tikrą priežastį ligos ir silpnumai pranyks. Atminkite, kad pasitarimas yra absoliutiškai veltui.

Atėkite pas mane tuojaus, jeigu Jums reikia gydytis. Užviki- mas ligos yra pavojinga. Nei viena liga nestovi ilgai be veikimo.

DR. J. H. KENEALY

673 WASHINGTON ST.

Antros durys nuo Boylston St. BOSTON, MASS.

VISI PERSKAITYKITE

"ATEITIES" SPAUSTUVĖS DARBAI VISUS UŽGANĖDINA.

Mes gauname nuo daugelio mūsų draugų pranešimus, kad mūsų spaustuvės darbais visi geriausiai patenkinti. Štai vienas ir tokių laiškų: Gerbiamieji:—

Šiuomi prisiunčiu money orderį už \$5.40 už tikičius ir plakatus ir tariau širdingai ačiū už gražų atspausdinimą ir už prisiuntimą į laiką.

Su tikra pagarb.

M. Kasparaitis.

Racine, Wis.

Todel visi atminkite, kad "Ateities" spaustuvėje, knygyne ir kiti patarnavimai atliekami kuopuikiausiai, greitai ir sąžiningai, nes "Ateities" įstaiga — yra visuomenės įstaiga, žmonių įstaiga, žmonių artimiausia draugė.

"Ateities" kooperacijos B-vė turi 200 suvirš šerinkų ir jų skaičius dar vis auga. Šėras \$10.

Tautiet! jei dar neprisidėjai į "At." Koop. B-vę, tai tuoj prisidė, nes mums reikia surinkti vieną tukstantį šerinkų. Tuomet "Ateities" Koop. B-vė ir laikraštis bus tvirčiausias ir galės geriausiai visiems patarnauti.

Rašydami kreipkitės šiuo adresu:

"Ateitis"

399 W. BROADWAY, SO. BOSTON, MASS.

DIDŽ. UNIV. BIBLIOTEKA

DRAUGIJŲ REIKALAI

SUSIVINIJIMAS LIETUVIŲ ŠVENTO KAZIMIERO DRAUGIJŲ Viršinkai ir jų antraštai:

- J. Pečiūlis — pirm., 1 Marso st. Rosindale, Mass.
- St. Mockus — Vice-pirm. 194 Athol st.
- J. M. Pečiūlis — Prot. rašt., 15 Br. rill Pl.
- M. Mockapetris — Fin. rašt., 79 Bolton st.
- Julius Mikalonis — Tėminkas, 10 D st.
- Pranas Sinkevičius — I Maršalka, 75 Mercer st.
- K. Vestfilda — II Maršalka, 79 Bolton st.
- Visi So. Bostone, Mass.
- Sekantis susirinkimas bus gruodžio 23 d., 1917 m. 2-ą val. po pietų Lietuvių svetainėje, So. Boston, Mass.

J. M. Pečiūlis, rašt.

LIETUVIŲ UKĖSŲ DRAUGIJŲ Administracija, So. Boston, Mass. S. Norkunas — pirmininkas, 384-4th st.

- A. Čebatorius — vice-pirmininkas, 1518 Columbia rd.
- M. Versiackas — prot. raštinkas, 105 Silver st.
- A. Latvinskis — fin. raštinkas, 252 Bowen st.
- M. Mockapetris — išdininkas, 79 Bolton st.
- P. Geležinis — maršalka, 141 Sixth street.
- tainėje, So. Boston, Mass.
- Sekantis susirinkimas bus Sausio 20 d. 2 valandą po pietų Lietuvių svetainėje, So. Boston, Mass.
- Užkviečiame visus narius prisidėti į šį susirinkimą būtina, nes nauja valdyba turės užimti savo vietas prae visų d-jos narių.
- Sueikit visi ant laiko.
- M. Versiackas, sekr.

TEVYNĖS MYLETOJŲ D-JOS NAUJOSIOS ANGLIJOS APSKRIBIO VALDYBOS ADRESAI:

- J. Strimaitis, pirm.
- J. Baniulis, pirm. pagalb.
- Abiejų adresas: 366 W. Broadway, So. Boston, Mass.
- S. Geniotis, užrašų sekr.
- S. Šleinis, finansų sekr.
- Abiejų adresas: 79 Vine st., Montello, Mass.
- K. Vaičiūnas, kasininkas.
- Organizatoriai:
- Z. Jankauskas, 101 Oak st., Lawrence, Mass.
- J. Kerdiejus, 366 W. Broadway, So. Boston, Mass.
- A. Čižauskas, 16 Sprague st., Montello, Mass.

Didelis Sklodos

J. P. Tuinila, Savininkas

TELEPHONAS OXFORD 4900

Užlaikome Daimantus, Laikrodžius

ir visokiu gatunku žiedus.

Duodame viską ant bargo — lengvą išmokescių. Užlaikom keliaujančius agentus kurie paima orderius ir pristato tavorą Reikalingi agentai kiekvienam mieste Amerikoje ir Kanadoje. Didelį nuosimtį duodom perkupčiams. Naują didelį katalogą siunčiam ant pareikalavimo, prisiuntus 25 c. stempomis. Musų agentai lankosi kiekvienam mieste pareikalavus per laišką.

J. P. TUINILA,

822 WASHINGTON ST., BOSTON, MASS.

"SANTARA"

DEMOKRATINĖS TAUTOS LAISVĖS SANTAROS LAIKRAŠTIS.

Kaina Rusijoje 8 rub. metams; pu- sei metų 5.50 rubl.; 3 mėnesiams 2.80 rub.; vienam mėnesiui 1.00 rub.; vie- no numerio 2 pusl — 10 kap., 4 pusl — 15 kap.

UŽSIENIUOSE DU / KARTU BRANGIAU.

Redakcijos ir administracijos adre- sas: Russia, Petrograd, Baskov per. 32, 6.

Skelbimo petito (1/6) eilutė 1 pus- lapyje — 1 rub., 4-ame pusl. — 75 Adreso pamainymas — 40 kap.

KINA ANTRADIENIAIS IR PENKTADIENIAIS.

AMERIKOS LIETUVIŲ TAUTINĖS SANDAROS NAUJOSIOS ANGLI- JOS APSKRIBIO VALDYBOS ADRESAI:

- K. Jurgelionas, pirm. 377 W. Broadway,
- J. Kerdiejus, sekr., 366 W. Broadway.
- Abudu So. Boston, Mass.
- S. Šleinis, fin. rašt., 79 Vine st.
- P. Kazlauskas, kasin., 17 Enterprise st.
- Abudu Montello, Mass.
- Organizatoriai:
- J. Baniulis, 366 W. Broadway, So. Boston, Mass.
- J. Sekevičius, 101 Oak st., Lawrence, Mass.
- S. Geniotis, 79 Vine st., Montello, Mass.
- LIETUVIŲ DRAUGIJA